

Úradný vestník

L 404

Európskej únie

Právne predpisy

Zväzok 49

Slovenské vydanie

30. decembra 2006

Obsah	I	<i>Akty, ktorých uverejnenie je povinné</i>	
	★	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1923/2006 z 18. decembra 2006, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 999/2001, ktorým sa stanovujú pravidlá prevencie, kontroly a eradikácie niektorých prenosných spongiformných encefalopatií ⁽¹⁾	1
	★	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách	9
	★	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 z 20. decembra 2006 o pridávaní vitamínov a minerálnych látok a niektorých ďalších látok do potravín	26
	★	Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1926/2006/ES z 18. decembra 2006, ktorým sa ustanovuje akčný program Spoločenstva v oblasti spotrebiteľskej politiky (2007 – 2013) ⁽¹⁾	39

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP.

I

(Akty, ktorých uverejnenie je povinné)

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1923/2006

z 18. decembra 2006,

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 999/2001, ktorým sa stanovujú pravidlá prevencie, kontroly a eradikácie niektorých prenosných spongiformných encefalopatií

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej článok 152 ods. 4 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

(1) Cieľom nariadenia (ES) č. 999/2001 ⁽³⁾ je poskytnúť jednotný právny rámec pre prenosné spongiformné encefalopatie (TSE) v Spoločenstve.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 234, 22.9.2005, s. 26.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. mája 2006 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z 24. novembra 2006 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Európskeho parlamentu z 12. decembra 2006 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 147, 31.5.2001, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 1041/2006 (Ú. v. EÚ L 187, 8.7.2006, s. 10).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 932/2005 z 8. júna 2005, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 999/2001, pokiaľ ide o predĺženie obdobia uplatňovania prechodných opatrení ⁽⁴⁾, predĺžilo obdobie uplatňovania prechodných opatrení stanovených v nariadení (ES) č. 999/2001 najneskôr do 1. júla 2007.

(3) Počas generálneho zasadania Svetovej organizácie pre zdravie zvierat v máji 2003 bola prijatá rezolúcia s cieľom zjednodušiť súčasné medzinárodné kritériá klasifikácie krajín na základe ich rizika bovinnej spongiformnej encefalopatie (BSE). Návrh bol prijatý na generálnom zasadaní v máji 2005. Jednotlivé články nariadenia (ES) č. 999/2001 by sa mali upraviť tak, aby odrážali nový, medzinárodne prijatý systém kategorizácie.

(4) Nový vývoj v oblasti odberu vzoriek a analýzy si vyžiada komplexné zmeny a doplnenia prílohy X nariadenia (ES) č. 999/2001. Z tohto dôvodu je potrebné vykonať v nariadení (ES) č. 999/2001 určité technické zmeny a doplnenia existujúceho vymedzenia „rýchlych testov“ s cieľom uľahčiť zmenu a doplnenie štruktúry uvedenej prílohy v neskoršej fáze.

(5) V záujme zrozumiteľnosti právnych predpisov Spoločenstva je vhodné objasniť, že vymedzenie pojmu „mechanicky separované mäso“ ustanovené v iných právnych predpisoch Spoločenstva, ktoré sa vzťahujú na bezpečnosť potravín, by malo byť použiteľné v nariadení (ES) č. 999/2001 v súvislosti s opatreniami na eradikáciu TSE.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 163, 23.6.2005, s. 1.

- (6) Nariadenie (ES) č. 999/2001 zavádza program monitorovania BSE a scrapie. Vo svojom stanovisku zo 6. – 7. marca 2003 Vedecký riadiaci výbor odporučil zavedenie programu monitorovania TSE u vysokej zveri. Z tohto dôvodu by sa mal rozšíriť systém monitorovania ustanovený v uvedenom nariadení aj na iné formy TSE s možnosťou prijatia ďalších opatrení na zavedenie tohto systému v neskoršej fáze.
- (7) Harmonizovaný šľachtiteľský program pre odolnosť oviec voči TSE sa už zaviedol ako prechodné opatrenie na základe rozhodnutia Komisie 2003/100/ES z 13. februára 2003, ktorým sa ustanovujú minimálne požiadavky na zavádzanie šľachtiteľských programov pre odolnosť proti prenosným spongiformným encefalopatiám u oviec⁽¹⁾. Nariadenie (ES) č. 999/2001 by sa malo zmeniť a doplniť, aby poskytovalo tak trvalý právny základ pre tento program, ako aj možnosť zmeniť a doplniť takéto programy s cieľom zohľadniť posúdené vedecké výsledky a celkové dôsledky ich realizácie.
- (8) Nariadenie (ES) č. 999/2001 zakazuje kŕmenie určitých zvierat určitými spracovanými živočíšnymi bielkovinami s možnosťou stanovenia odchýlky. Nový vývoj v oblasti zákazov kŕmenia zvierat si môže vyžadovať zmeny a doplnenia prílohy IV uvedeného nariadenia. Na uľahčenie zmeny štruktúry uvedenej prílohy v neskoršej fáze je potrebné vykonať určité technické zmeny a doplnenia existujúceho znenia príslušného článku.
- (9) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu⁽²⁾ zavádza pravidlá pre likvidáciu špecifických rizikových materiálov a zvierat infikovaných TSE. V súčasnosti sa prijali pravidlá pre prepravu produktov živočíšneho pôvodu cez Spoločenstvo. Z tohto dôvodu a v záujme jednotnosti právnych predpisov Spoločenstva by sa mali nahradiť existujúce pravidlá v nariadení (ES) č. 999/2001 týkajúce sa likvidácie týchto materiálov a zvierat odkazom na nariadenie (ES) č. 1774/2002 a odkaz na pravidlá týkajúce sa prepravy v nariadení (ES) č. 999/2001 by sa mal vypustiť.
- (10) Nový vývoj v oblasti špecifických rizikových materiálov si taktiež vyžiada komplexné zmeny a doplnenia prílohy V nariadenia (ES) č. 999/2001. Na uľahčenie zmeny a doplnenia štruktúry uvedenej prílohy v neskoršej fáze je potrebné vykonať určité technické zmeny a doplnenia existujúceho znenia príslušných ustanovení uvedeného nariadenia.
- (11) Hoci omráčenie vstreknutím plynu do lebečnej dutiny je v rámci Spoločenstva zakázané, k vstreknutiu plynu môže dôjsť aj po omráčení. Z tohto dôvodu je potrebné zmeniť a doplniť príslušné ustanovenia o metódach porážania zvierat v nariadení (ES) č. 999/2001 s cieľom zakázať vstreknutie plynu do lebečnej dutiny po omráčení.
- (12) Nariadenie Komisie (ES) č. 1915/2003, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 999/2001⁽³⁾ stanovuje nové ustanovenia týkajúce sa eradikácie scrapie u oviec a kôz. Z tohto dôvodu je potrebné zakázať premiestňovanie oviec a kôz z fariem, kde je oficiálne podozrenie na výskyt scrapie.
- (13) Na základe nových vedeckých poznatkov by malo nariadenie (ES) č. 999/2001 umožniť rozšírenie rozsahu pravidiel týkajúcich sa uvedenia na trh a vývozu hovädzieho dobytku, oviec a kôz, ich semena, embryá a vajíčok aj na iné živočíšne druhy.
- (14) V stanovisku Vedeckého riadiaceho výboru z 26. júna 1998 sa uvádza, že by sa mali dodržiavať určité obmedzenia ohľadom určenia zdroja surovín na výrobu fosforečnanu vápenatého. Z tohto dôvodu by sa mal fosforečnan vápenatý vyňať zo zoznamu produktov, na ktoré sa podľa nariadenia (ES) č. 999/2001 nevzťahujú žiadne obmedzenia pri ich uvedení na trh. Mala by sa vysvetliť neexistencia obmedzení vzťahujúcich sa na mlieko a mliečne výrobky.
- (15) Na základe nových vedeckých poznatkov a klasifikácie rizika a bez ohľadu na možnosť prijatia ochranných opatrení by malo nariadenie (ES) č. 999/2001 povoliť v súlade s postupom komitológie prijatie špecifickejších požiadaviek na uvádzanie na trh a vývoz produktov živočíšneho pôvodu pochádzajúcich z členských štátov alebo tretích krajín s kontrolovaným alebo neurčeným rizikom TSE.
- (16) Opatrenia potrebné na vykonanie nariadenia (ES) č. 999/2001 by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 41.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 273, 10.10.2002, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 208/2006 (Ú. v. EÚ L 36, 8.2.2006, s. 25).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 29.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím 2006/512/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).

(17) Komisia by mala byť najmä splnomocnená prijať rozhodnutia, ktorými sa schvaľujú rýchle testy, prispôbuje sa vek zvierat, stanovuje sa hraničná hodnota, povoľuje sa kŕmenie mladých prežúvavcov bielkovinami z rýb a rozširujú sa určité ustanovenia na iné živočíšne druhy; stanoviť pravidlá na výnimky z požiadavky na odstránenie a zlikvidovanie špecifického rizikového materiálu; stanoviť kritériá na preukázanie zlepšenia epidemiologickej situácie a kritériá na udelenie výnimiek z určitých obmedzení ako aj výrobného procesu. Keďže takéto opatrenia majú všeobecný rozsah a sú zamerané na zmenu nepodstatných prvkov nariadenia (ES) č. 999/2001 a/alebo doplnenie uvedeného nariadenia, tieto opatrenia by sa mali prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES,

(18) Nariadenie (ES) č. 999/2001 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 999/2001 sa týmto mení a dopĺňa takto:

1) dopĺňa sa toto odôvodnenie:

„(8a) Kŕmenie monogastričných zvierat určitými spracovanými živočíšnymi bielkovinami pochádzajúcimi z monogastričných zvierat by sa malo povoliť, ak sa zohľadní zákaz vnútrodruhovej recyklácie, ako je ustanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu (*) a kontrolné aspekty spojené najmä s rozlišovaním spracovaných živočíšnych bielkovín špecifických pre určité druhy, ako je ustanovené v oznámení o Pláne prekonávania prenosnej spongiformnej encefalopatie (PSE), ktorý prijala Komisia 15. júla 2005.

(*) Ú. v. ES L 273, 10.10.2002, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 208/2006 (Ú. v. EÚ L 36, 8.2.2006, s. 25).“;

2) dopĺňajú sa tieto odôvodnenia:

„(11a) Európsky parlament vyjadril vo svojom uznesení z 28. októbra 2004 (**) obavy z kŕmenia prežúvavcov živočíšnymi bielkovinami, keďže takéto bielkoviny nie sú súčasťou prirodzeného kŕmenia dospelého dobytku. V dôsledku krízy BSE a nákazy slintačky a krívačky sa čoraz viac zastáva názor, že najlepší spôsob, ako zabezpečiť zdravie ľudí aj zvierat, je chovať a kŕmiť zvieratá spôsobom, ktorý berie ohľad na špecifiká jednotlivých druhov. V súlade so zásadou prevencie a v zhode s prirodzeným kŕmením a životnými podmienkami prežúvavcov je preto potrebné ponechať zákaz kŕmenia prežúvavcov živočíšnymi bielkovinami spôsobom, ktorý nepredstavuje bežnú súčasť ich prirodzeného kŕmenia.

vých druhov. V súlade so zásadou prevencie a v zhode s prirodzeným kŕmením a životnými podmienkami prežúvavcov je preto potrebné ponechať zákaz kŕmenia prežúvavcov živočíšnymi bielkovinami spôsobom, ktorý nepredstavuje bežnú súčasť ich prirodzeného kŕmenia.

(11b) Mechanicky separované mäso sa získava oddelením mäsa od kosti tak, že sa pri tom poruší alebo zmení štruktúra svalového tkaniva. Môže obsahovať časti kostí a periostu (okosticu). Mechanicky separované mäso sa preto nedá porovnávať s bežným mäsom. Jeho použitie pre ľudskú potrebu by sa malo z toho dôvodu preskúmať.

(**) Ú. v. EÚ C 174 E, 14.7.2005, s. 178.“;

3) v článku 3 sa odsek 1 mení a dopĺňa takto:

a) písmeno l) sa nahrádza takto:

„l) rýchlymi testmi: skríningové metódy uvedené v prílohe X, ktorých výsledky sú známe v priebehu 24 hodín;“;

b) dopĺňajú sa tieto písmená:

„n) mechanicky separovaným mäsom alebo MSM: výrobok získaný odstránením mäsa z kostí, na ktorých sa ešte nachádza mäso, po vykostení pomocou mechanických prostriedkov, z čoho vyplýva strata alebo zmena štruktúry svalového tkaniva;

o) pasívnym dohľadom: oznamovanie všetkých zvierat podozrivých z nákazy TSE, a kde nemožno TSE vylúčiť klinickým vyšetrením, laboratórne testovanie takýchto zvierat;

p) aktívnym dohľadom: testovanie zvierat, ktoré neboli oznámené ako podozrivé z nákazy TSE, ako sú napríklad núdzovo zabíjané zvieratá, zvieratá s príznakmi pri vyšetrení pred zabitím, uhynuté zvieratá, zabitú zdravé zvieratá a zvieratá utratené v súvislosti s prípadom TSE, najmä s cieľom určiť vývoj a rozšírenie TSE v krajine alebo regióne.“;

4) článok 5 sa týmto mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Situácia BSE v členských štátoch alebo v tretích krajinách alebo v ich regiónoch (ďalej len „krajiny alebo regióny“), sa určuje zaradením do jednej z týchto troch kategórií:

— zanedbateľné riziko BSE podľa vymedzenia v prílohe II;

— kontrolované riziko BSE podľa vymedzenia v prílohe II;

— neurčené riziko BSE podľa vymedzenia v prílohe II.

Situácia BSE v krajinách alebo regiónoch sa môže určiť len na základe kritérií stanovených v prílohe II kapitole A. Tieto kritériá zahŕňajú výsledok analýzy rizika na základe všetkých možných faktorov výskytu BSE, ako je vymedzená v prílohe II kapitole B, a ich vývoja za určité obdobie, ako aj podrobné aktívne a pasívne opatrenia dohľadu, ktoré zohľadňujú kategóriu krajiny alebo regiónu podľa rizika.

Členské štáty a tretie krajiny, ktoré chcú zotrvať na zozname tretích krajín, ktorým sa povoľuje vývoz živých zvierat alebo produktov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, do Spoločenstva, predložia Komisii žiadosť o určenie situácie BSE v ich krajine, spolu s príslušnými informáciami týkajúcimi sa kritérií stanovených v prílohe II kapitole A, a tiež o možných rizikových faktoroch uvedených v prílohe II kapitole B a ich vývoji za určité obdobie.“;

b) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Členské štáty a tretie krajiny, ktoré nepredložili žiadosť v súlade s tretím pododsekom odseku 1, musia ohľadne prevozu živých zvierat a produktov živočíšneho pôvodu z ich územia, spĺňať požiadavky na dovoz uplatniteľné voči krajinám s neurčeným rizikom BSE až do predloženia takejto žiadosti a do prijatia konečného rozhodnutia ohľadne ich situácie BSE.“;

5) článok 6 sa týmto mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Každý členský štát musí vykonať ročný program monitorovania TSE na základe aktívneho a pasívneho dohľadu v súlade s prílohou III. Ak sú tieto k dispozícii pre živočíšne druhy, tento program zahŕňa skríningové metódy využívajúce rýchle testy.

Na tento účel sa musia schváliť rýchle testy v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3, a ktorý je uvedený v prílohe X.“;

b) dopĺňajú sa tieto odseky:

„1a. Ročný program monitorovania uvedený v odseku 1 zahŕňa minimálne tieto subpopulácie:

- a) všetok hovädzí dobytok starší ako 24 mesiacov, ktorý bol odoslaný na núdzové zabitie alebo s príznakmi pri vyšetrení pred zabitím;
- b) všetok hovädzí dobytok starší ako 30 mesiacov, ktorý sa zabíja obvyklým spôsobom pre ľudskú spotrebu;
- c) všetok hovädzí dobytok starší ako 24 mesiacov, ktorý nebol zabitý pre ľudskú spotrebu, ktorý uhynul alebo bol zabitý na farme, počas prepravy alebo na bitúnku (uhynutý dobytok).

Členské štáty sa môžu rozhodnúť odchyliť sa od ustanovení písmena c) v odľahlých oblastiach s nízkou hustotou zvierat, kde sa neorganizuje zber uhynutých zvierat. Členské štáty, ktoré využijú túto možnosť, o tom informujú Komisiu a predložia zoznam príslušných oblastí spolu s odôvodnením odchýlky. Odchýlka sa nemôže týkať viac než 10 % hovädzieho dobytku v členskom štáte.

1b. Po konzultácii s príslušným vedeckým výborom sa môže vek uvedený v odseku 1a písm. a) a c) prispôbiť vedeckému pokroku v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3.

Na žiadosť členského štátu, ktorý preukáže zlepšenie epidemiologickej situácie v krajine, sa môžu ročné programy monitorovania konkrétneho členského štátu prehodnotiť podľa určitých kritérií, ktoré sa ustanovia v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3.

Príslušný členský štát poskytne dôkaz svojej schopnosti určiť efektívnosť zavedených opatrení a zabezpečiť ochranu zdravia ľudí a zvierat založenú na komplexnej analýze rizika. Členský štát preukáže najmä:

- a) jasne klesajúci alebo trvalo nízky výskyt BSE na základe aktuálnych výsledkov testovania;
- b) skutočnosť, že aspoň šesť rokov vykonáva a presadzuje úplný systém testovania BSE (právne predpisy Spoločenstva o výsledovateľnosti a identifikácii živých zvierat a monitorovaní BSE);
- c) skutočnosť, že aspoň šesť rokov vykonáva a presadzuje právne predpisy Spoločenstva o úplnom zákaze krmenia hospodárskych zvierat.“;

c) dopĺňa sa tento odsek:

„5. Pravidlá pre vykonanie tohto článku sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2.“;

6) dopĺňa sa tento článok:

„Článok 6a

Šľachtiteľské programy

1. Členské štáty môžu zaviesť šľachtiteľské programy pre odolnosť oviec voči TSE. Tieto programy budú zahŕňať rámec na zistenie stavu odolnosti voči TSE v určitých stádach a je možné ich rozšíriť tak, aby zahŕňali aj iné živočíšne druhy na základe vedeckého dôkazu potvrdzujúceho odolnosť konkrétnych genotypov týchto druhov voči TSE.

2. V súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 sa prijímajú osobitné pravidlá pre programy uvedené v odseku 1 tohto článku.

3. Členské štáty, ktoré zavedú šľachtiteľské programy, predložia Komisii pravidelné správy s cieľom umožniť vedecké posúdenie programov, najmä pokiaľ ide o ich vplyv na výskyt TSE, ako aj na genetickú rôznorodosť a variabilitu, a tiež na zachovanie starých alebo zriedkavých plemien oviec, či tých, ktoré sú dobre prispôsobené podmienkam v určitom regióne. Vedecké výsledky a celkové dôsledky šľachtiteľských programov sa pravidelne vyhodnocujú a v prípade potreby sa uvedené programy zodpovedajúcim spôsobom zmenia či doplnia.“;

7) článok 7 sa týmto mení a dopĺňa takto:

a) odseky 1 až 4 sa nahrádzajú takto:

„1. Kŕmenie prežúvavcov živočíšnymi bielkovinami sa zakazuje.

2. Zákaz ustanovený v odseku 1 sa rozšíri okrem prežúvavcov aj na iné zvieratá a obmedzí sa, pokiaľ ide o kŕmenie týchto zvierat produktmi živočíšneho pôvodu v súlade s prílohou IV.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia stanovené v prílohe IV, ktoré určujú odchýlky od zákazu uvedeného v týchto odsekoch.

Komisia môže rozhodnúť v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3 na základe vedeckého hodnotenia výživových potrieb mladých prežúvavcov a pravidiel prijatých na vykonávanie tohto článku, uvedených v odseku 5 tohto článku, a po zhodnotení kontrolných aspektov tejto odchýlky, povoliť kŕmenie mladých prežúvavcov bielkovinami z rýb.

4. Členským štátom alebo ich regiónom s neurčeným rizikom BSE nie je povolené vyvážať ani skladovať krmivo pre hospodárske zvieratá, ktoré obsahuje bielkoviny z cicavcov, ani krmivo pre cicavce, okrem krmiva pre psy, mačky a kožušinové zvieratá, ktoré obsahuje spracované bielkoviny z cicavcov.

Tretím krajinám alebo ich regiónom s neurčeným rizikom BSE nie je povolené vyvážať do Spoločenstva krmivo pre hospodárske zvieratá, ktoré obsahuje bielkoviny z cicavcov, ani krmivo pre cicavce, okrem krmiva pre psy, mačky a kožušinové zvieratá, ktoré obsahuje spracované bielkoviny z cicavcov.

Na žiadosť členského štátu alebo tretej krajiny možno prijať rozhodnutie o udelení individuálnej výnimky z obmedzení uvedených v tomto odseku v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 na základe podrobných kritérií stanovených v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3. Každá výnimka musí zohľadňovať ustanovenia uvedené v odseku 3 tohto článku.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„4a. Na základe priaznivého hodnotenia rizika, ktoré berie do úvahy prinajmenšom množstvo, možný zdroj nákazy a miesto konečného určenia zásielky, sa môže v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3 prijať rozhodnutie, ktoré stanoví hraničnú hodnotu zanedbateľného množstva živočíšnych bielkovín v krmivách spôsobeného náhodnou kontamináciou, ktorej sa technicky nedá vyhnúť.“;

c) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. V súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 sa prijímajú pravidlá vykonávania tohto článku, najmä pravidlá prevencie krížovej kontaminácie a metódy odoberania vzoriek a analýzy, potrebné na overenie súladu s týmto článkom. Tieto pravidlá vychádzajú zo správy Komisie o zdrojoch, spracovaní, kontrole a výsledovateľnosti krmív živočíšneho pôvodu.“;

8) v článku 8 sa odseky 1 až 5 nahrádzajú takto:

„1. Špecifický rizikový materiál sa odstráni a zlikviduje v súlade s prílohou V tohto nariadenia a s nariadením (ES) č. 1774/2002. Nesmie sa dovážať do Spoločenstva. Zoznam špecifického rizikového materiálu uvedený v prílohe V bude zahŕňať aspoň mozog, miechu, oči a mandle hovädzieho dobytky staršieho ako 12 mesiacov a chrbticu hovädzieho dobytky staršieho, než je vek, ktorý bude určený v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3. S ohľadom na viaceré kategórie rizika stanovené v prvom pododseku článku 5 ods. 1 a požiadavky článku 6 ods. 1a a článku 6 ods. 1b písm. b) sa zoznam špecifického rizikového materiálu v prílohe V zodpovedajúcim spôsobom zmení a doplní.

2. Odsek 1 tohto článku sa nevzťahuje na tkanivá zvierat, ktoré sa podrobili alternatívnemu testu schválenému na tento účel v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3 za predpokladu, že tento test je uvedený v prílohe X, že sa používa na základe podmienok uvedených v prílohe V a že jeho výsledky sú negatívne.

Členské štáty, ktoré schvália používanie alternatívneho testu na základe tohto odseku, budú informovať ostatné členské štáty a Komisiu.

3. V členských štátoch alebo v ich regiónoch s kontrolovaným alebo neurčeným rizikom BSE sa po omráčení nesmie použiť lacerácia centrálného nervového tkaniva prostredníctvom pozdĺžneho tyčkovitého nástroja zavedeného do lebečnej dutiny alebo prostredníctvom plynovej injekcie do lebečnej dutiny v súvislosti s omráčením hovädzieho dobytky, oviec alebo kôz, ktorých mäso je určené na ľudskú alebo zvieraciu spotrebu.

4. Údaje o veku stanovené v prílohe V je možné upraviť. Takáto úprava vychádza z najnovších preukázaných vedeckých nálezov týkajúcich sa štatistickej pravdepodobnosti výskytu TSE v príslušnej vekovej skupine populácie hovädzieho dobytky, oviec a kôz v Spoločenstve.

5. Pravidlá pre výnimky z odsekov 1 až 4 tohto článku môžu byť prijaté v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3 s ohľadom na dátum účinného presadenia zákazu kŕmenia ustanoveného v článku 7 ods. 1 alebo, v prípade potreby, pre tretie krajiny alebo ich regióny s kontrolovaným rizikom BSE s ohľadom na dátum účinného presadenia zákazu bielkovín z cicavcov v krmive pre prežúvavce na účely obmedzenia požiadaviek na odstránenie a zlikvidovanie špecifického rizikového materiálu pre zvieratá narodené pred týmto dátumom v dotknutých krajinách alebo regiónoch.“;

9) v článku 9 sa odseky 1 a 2 nahrádzajú takto:

„1. Produkty živočíšneho pôvodu uvedené v prílohe VI sa budú vyrábať použitím výrobných procesov schválených v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3.

2. Kosti hovädzieho dobytku, oviec a kôz z krajín alebo regiónov s kontrolovaným alebo neurčeným rizikom BSE sa nesmú použiť na výrobu mechanicky separovaného mäsa. Do 1. júla 2008 predložia členské štáty Komisii správu o využívaní a postupoch pri výrobe mechanicky separovaného mäsa na svojom území. Táto správa bude zahŕňať aj vyjadrenie, či má členský štát v úmysle pokračovať vo výrobe mechanicky separovaného mäsa.

Komisia následne predloží Európskemu parlamentu a Rade oznámenie o budúcej potrebe a využívaní mechanicky separovaného mäsa v Spoločenstve vrátane informačnej politiky pre spotrebiteľov.“;

10) článok 12 sa týmto mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Každé zviera podozrivé z infekcie TSE sa musí dať do karantény (úradné obmedzenie premiestňovania) dovtedy, kým nebudú známe výsledky klinických a epidemiologických vyšetrení vykonaných príslušným orgánom, alebo utraťí s cieľom laboratórneho vyšetrenia vykonaného pod úradnou kontrolou.

Ak existuje oficiálne podozrenie na TSE u hovädzieho dobytku na farme v členskom štáte, na všetok ostatný hovädzí dobytok z tejto farmy sa vzťahuje úradné obmedzenie premiestňovania až do získania výsledkov vyšetrení. Ak existuje oficiálne podozrenie na TSE u oviec či kôz na farme v členskom štáte, na všetky ostatné ovce a kozy z tejto farmy sa vzťahuje oficiálne obmedzenie premiestňovania až do získania výsledkov vyšetrení.

Ak sa však preukáže, že je nepravdepodobné, že farma, kde sa zviera nachádzalo v čase podozrenia na TSE, by bola farmou, kde sa mohlo zviera nakaziť TSE, príslušný orgán môže rozhodnúť o tom, že úradné obmedzenie

premiestňovania sa bude vzťahovať len na zviera podozrivé z nákazy.

Ak sa to bude považovať za potrebné, príslušný orgán môže taktiež rozhodnúť o tom, že úradné obmedzenie premiestňovania sa bude vzťahovať na iné farmy alebo len na farmu, kde sa zviera nakazilo, a to podľa dostupnej epidemiologickej situácie.

V súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 a odchyľne od úradných obmedzení premiestňovania ustanovených v tomto odseku, je možné členský štát oslobodiť od zavedenia uvedených obmedzení, ak zavedie opatrenia poskytujúce rovnocennú ochranu, vychádzajúcu z príslušného hodnotenia možného rizika pre zdravie ľudí a zvierat.“;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Všetky časti tela podozrivého zvieratá sa musia uchovávať pod úradnou kontrolou, kým sa nepotvrdí negatívna diagnóza alebo zlikvidovať v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002.“;

11) v článku 13 sa odsek 1 týmto mení a dopĺňa takto:

a) písmeno a) prvého pododseku sa nahrádza takto:

„a) všetky časti tela zvieratá sa zlikvidujú v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002 s výnimkou materiálu uchovaného pre potreby záznamov v súlade s prílohou III kapitola B tohto nariadenia.“;

b) písmeno c) prvého pododseku sa nahrádza takto:

„c) všetky rizikové zvieratá a ich produkty, ako je uvedené v prílohe VII bode 2 tohto nariadenia, identifikované vyšetrením uvedeným v písmene b) tohto odseku, sa musia utraťí a zlikvidovať v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002.“;

c) za prvý pododsek sa dopĺňa tento pododsek:

„Na žiadosť členského štátu a na základe priaznivého hodnotenia rizika, berúc do úvahy najmä kontrolné opatrenia v danom členskom štáte, je možné prijať rozhodnutie v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2, ktorým sa povolí využitie hovädzieho dobytku podľa tohto odseku až do konca jeho produkčného veku.“;

12) v článku 15 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. V súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 3 možno ustanovenia odsekov 1 a 2 rozšíriť aj na iné živočíšne druhy.

4. Pravidlá na vykonanie tohto článku sa môžu prijať v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2.“;

13) článok 16 sa týmto mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) mlieko a mliečne výrobky, koža a srst, želatína a kolagén odvodený z kože a srsti.“;

b) odseky 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„2. Produkty živočíšneho pôvodu dovezené z tretej krajiny s kontrolovaným alebo neurčeným rizikom BSE musia pochádzať zo zdravého hovädzieho dobytku, oviec a kôz, ktoré neboli vystavené lacerácii centrálneho nervového tkaniva alebo plynovej injekcii do lebečnej dutiny, ako je uvedené v článku 8 ods. 3.

3. Potravinové produkty živočíšneho pôvodu, ktoré obsahujú materiál získaný z hovädzieho dobytku pochádzajúceho z krajiny alebo regiónu s neurčeným rizikom BSE, nebudú uvedené na trh, pokiaľ nepochádzajú zo zvierat:

a) ktoré sa narodili osem rokov po dátume začatia účinného vykonávania zákazu kŕmenia prežúvavcov živočíšnymi bielkovinami získanými z cicavcov; a

b) ktoré sa narodili, boli chované, a zotrúvali v stádach, v ktorých sa preukázateľne minimálne sedem rokov nevyskytovala BSE.

Okrem toho sa potravinové produkty pochádzajúce z prežúvavcov nesmú odosielať z členského štátu alebo jeho regiónu s neurčeným rizikom BSE do iného členského štátu, ani sa nesmú dovážať z tretej krajiny s neurčeným rizikom BSE.

Tento zákaz sa neuplatňuje na produkty živočíšneho pôvodu, ktoré sú uvedené v prílohe VIII kapitole C a spĺňajú požiadavky prílohy VIII kapitoly C.

Musí k nim byť priložené osvedčenie o zdraví zvierat vydané úradným veterinárnym lekárom, ktoré potvrdzuje, že boli vyrobené v súlade s týmto nariadením.“;

14) dopĺňa sa tento článok:

„Článok 23a

Nasledujúce opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia vrátane jeho doplnenia sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 24 ods. 3:

a) schválenie rýchlych testov uvedených v článku 6 ods. 1 a článku 8 ods. 2;

b) prispôsobenie veku uvedeného v článku 6 ods. 1b;

c) kritériá na preukázanie zlepšenia epidemiologickej situácie uvedené v článku 6 ods. 1b;

d) rozhodnutie o povolení kŕmenia mladých prežúvavcov bielkovinami z rýb uvedené v článku 7 ods. 3;

e) kritériá na udelenie výnimky z obmedzení uvedených v článku 7 ods. 4;

f) rozhodnutie o stanovení hraničnej hodnoty uvedené v článku 7 ods. 4a;

g) rozhodnutie o veku uvedeného v článku 8 ods. 1;

h) pravidlá pre výnimky z požiadavky na odstránenie a zlikvidovanie špecifického rizikového materiálu ako je uvedené v článku 8 ods. 5;

i) schválenie výrobných procesov uvedených v článku 9 ods. 1;

j) rozhodnutie o rozšírení určitých ustanovení na iné živočíšne druhy uvedené v článku 15 ods. 3.“;

15) článok 24 sa nahrádza takto:

„Článok 24

Výbory

1. Komisii pomáha Stály výbor pre potravinový reťazec a zdravie zvierat. V záležitostiach týkajúcich sa článku 6a však bude Komisia viesť konzultácie aj so Stálym výborom pre zootechniku.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Lehota uvedená v článku 5 ods. 6 uvedeného rozhodnutia je 3 mesiace a v prípade ochranných opatrení uvedených v článku 4 ods. 2 tohto nariadenia je 15 dní.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.“;

16) dopĺňa sa tento článok:

„Článok 24a

Rozhodnutia, ktoré sa prijímajú v súlade s jedným z postupov uvedených v článku 24, sú založené na zodpovedajúcom hodnotení možných rizík pre zdravie ľudí a zvierat a s ohľadom na existujúce vedecké dôkazy zachovávajú alebo, ak to bude vedecky podložené, zvýšia úroveň ochrany zdravia ľudí a zvierat, ktorú Spoločenstvo zabezpečuje.“.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom svojom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 18. decembra 2006

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

J.-E. ENESTAM

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1924/2006

z 20. decembra 2006

o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Čoraz väčšie množstvo potravín v Spoločenstve používa výživové a zdravotné tvrdenia. Na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov a uľahčenie ich výberu musia byť výrobky, ktoré sa uvádzajú na trh, bezpečné a primerane označené.
- (2) Rozdiely medzi vnútroštátnymi ustanoveniami o týchto tvrdeniach môžu predstavovať prekážku pre voľný pohyb potravín a vytvárať nerovné podmienky pre hospodársku súťaž. Majú teda priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu. Z tohto dôvodu je potrebné prijať predpisy Spoločenstva o používaní výživových a zdravotných tvrdení o potravinách.
- (3) Všeobecné ustanovenia o označovaní sú obsiahnuté v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES z 20. marca 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa označovania, prezentácie a reklamy potravín ⁽³⁾. Smernica 2000/13/ES vo všeobecnosti zakazuje používanie informácií, ktoré by kupujúceho zavádzali alebo potravinám pripisovali liečivé vlastnosti. Toto nariadenie by malo dopĺňať všeobecné zásady v smernici 2000/13/ES a stanoviť osobitné ustanovenia pre používanie výživových a zdravotných tvrdení o potravinách, ktoré sa majú dostať k spotrebiteľovi.

(4) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na všetky výživové a zdravotné tvrdenia, ktoré sa uvádzajú pri komerčnej komunikácii vrátane, okrem iného, všeobecnej reklamy na potraviny a propagačných reklamných kampaní, a to napríklad na také, ktoré plne alebo čiastočne podporujú orgány verejnej moci. Nemalo by sa vzťahovať na tvrdenia, ktoré sa uskutočňujú pri komunikácii, ktorá nemá komerčný charakter, ako sú napríklad stravovacie usmernenia alebo rady, ktoré vydávajú verejné zdravotnícke orgány alebo subjekty, ani na oznámenia a informácie, ktoré nemajú komerčný charakter v tlači a vo vedeckých publikáciách. Toto nariadenie by sa taktiež malo vzťahovať na ochranné známky a iné obchodné značky, ktoré sa môžu vykladať ako výživové alebo zdravotné tvrdenia.

(5) Negatívne výživové tvrdenia nespádajú do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia; členské štáty, ktoré zamyšľajú zaviesť vnútroštátne systémy pre negatívne výživové tvrdenia, by mali o týchto systémoch informovať Komisiu a ostatné členské štáty v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup poskytovania informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti ⁽⁴⁾.

(6) Na medzinárodnej úrovni sa v rámci Codex Alimentarius prijali v roku 1991 všeobecné usmernenia pre tvrdenia a v roku 1997 usmernenia pre používanie výživových tvrdení. Zmenu a doplnenie usmernení z roku 1997 prijala komisia pre Codex Alimentarius v roku 2004. Táto zmena a doplnenie sa týka zahrnutia zdravotných tvrdení do usmernení z roku 1997. V usmerneniach Codex Alimentarius sa venuje primeraná pozornosť vymedzeniam pojmov a podmienkam.

(7) Možnosť používať tvrdenie „nízkotučný“ pre roztierateľné tuky stanovené v nariadení Rady (ES) č. 2991/94 z 5. decembra 1994, ktorým sa stanovujú normy pre roztierateľné tuky ⁽⁵⁾, by sa mala pri najbližšej príležitosti prispôsobiť ustanoveniam tohto nariadenia. Nariadenie (ES) č. 2991/94 sa dovtedy uplatňuje na výrobky, na ktoré sa vzťahuje.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 110, 30.4.2004, s. 18.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 26. mája 2005 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z 8. decembra 2005 a pozícia Európskeho parlamentu z ... (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 109, 6.5.2000, s. 29, Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2003/89/ES (Ú. v. EÚ L 308, 25.11.2003, s. 15).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 316, 9.12.1994, s. 2.

- (8) Existuje široká škála živín a iných látok vrátane, okrem iného, vitamínov, minerálnych látok obsahujúcich stopové prvky, aminokyselín, esenciálnych mastných kyselín, vláknin, rozličných rastlinných a bylinných výťažkov s výživovým alebo fyziologickým účinkom, ktoré môže potravinu obsahovať a ktoré môžu byť predmetom tvrdenia. Z tohto dôvodu by sa všeobecné zásady, ktoré sa vzťahujú na všetky tvrdenia o potravinách, mali stanoviť spôsobom, ktorý zabezpečí vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa, poskytne mu potrebné informácie pre jeho výber na základe úplného poznania faktov a vytvorí rovnaké podmienky pre hospodársku súťaž v potravinárskom priemysle.
- (9) Potraviny, ktoré sú propagované prostredníctvom tvrdení, môžu spotrebiteľia vnímať ako potraviny s výživovými, fyziologickými alebo inými zdravotnými výhodami v porovnaní s podobnými alebo inými výrobkami, do ktorých takéto živiny a iné látky nie sú pridané. Spotrebiteľov to môže viesť k výberu, ktorý priamo ovplyvní ich celkový príjem jednotlivých živín alebo iných látok spôsobom, ktorý by odporoval vedeckým odporúčaniam. S cieľom zabrániť takémuto možnému nežiaducemu vplyvu je vhodné zaviesť určité obmedzenia na výroby, na ktorých sa uvádzajú tvrdenia. V tejto súvislosti sú pri určovaní, či na výrobku môžu byť takéto tvrdenia uvedené, vhodnými kritériami faktory, ako napríklad prítomnosť určitých látok, obsah alkoholu alebo nutričný profil výrobku. Využívanie takýchto kritérií na vnútroštátnej úrovni, ktoré je odôvodnené tým, že umožňuje spotrebiteľom vyberať svoju výživu na základe informácií, by pravdepodobne viedlo k prekážkam pre obchod v rámci Spoločenstva, a malo by sa preto na úrovni Spoločenstva harmonizovať.
- (10) Používanie nutričných profilov ako kritéria by malo za cieľ zabrániť tomu, aby výživové alebo zdravotné tvrdenia zakrývali celkovú nutričnú hodnotu potravinového výrobku, čo by mohlo zavádzať spotrebiteľov, ktorí sa snažia vybrať si zdravé výrobky v rámci vyváženej stravy. Jediným zmyslom nutričných profilov, ako ich stanovuje toto nariadenie, by bolo upraviť okolnosti, za ktorých je možné takéto tvrdenia urobiť. Mali by vychádzať zo všeobecne prijatých vedeckých údajov, ktoré sa týkajú vzťahu medzi stravou a zdravím. Profily by však taktiež mali umožňovať inováciu výrobkov a zohľadňovať pestrosť stravovacích návykov a tradícií, ako aj skutočnosť, že v kontexte celkovej stravy môžu zohrávať dôležitú úlohu aj individuálne výrobky.
- (11) Pri tvorbe nutričných profilov by sa mal zohľadniť obsah jednotlivých živín a látok s výživovým a fyziologickým účinkom, najmä látok, ako sú tuky, nasýtené tuky, trans-mastné kyseliny, soľ/sodík a cukry, ktorých nadmerný príjem v celkovej strave sa neodporúča, ako aj látok, ako sú poly- a mononenasýtené tuky, využiteľné sacharidy iné ako cukry, vitamíny, minerálne látky, proteíny a vlákniny. Pri stanovovaní nutričných profilov by sa malo prihliadať na rozličné kategórie potravín a na ich miesto a úlohu v celkovej strave. Pre určité potraviny alebo kategórie potravín môžu byť potrebné výnimky z požiadavky dodržiavania zaužívaných nutričných profilov v závislosti od úlohy a významu týchto potravín v strave obyvateľstva. To si vyžaduje komplexné technické riešenie, pričom prijatím príslušných opatrení by sa mala poveriť Komisia, ktorá zohľadní rady Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín.
- (12) Podľa tohto nariadenia sa potravinové doplnky vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/46/ES z 10. júna 2002 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa potravinových doplnkov⁽¹⁾, ktoré sú v tekutej forme a obsahujú viac ako 1,2 % objemu alkoholu, nepovažujú za nápoje.
- (13) V súčasnosti sa pri označovaní a v reklame potravín v niektorých členských štátoch používa široká škála tvrdení o látkach, ktorých prospešnosť sa nepreukázala alebo o ktorých dosiaľ neexistujú dostatočne jednotné vedecké názory. Je potrebné zabezpečiť, aby sa pri látkach, o ktorých sa vydávajú tvrdenia, preukázal ich pozitívny výživový alebo fyziologický účinok.
- (14) Na zabezpečenie pravdivosti tvrdení treba, aby sa látka, ktorá je predmetom tvrdenia, nachádzala v konečnom výrobku v dostatočných množstvách alebo aby látka nebola zastúpená, alebo bola zastúpená v primerane znížených množstvách na to, aby vyvolala tvrdený výživový alebo fyziologický účinok. Látka by sa mala tiež nachádzať vo forme, ktorú telo môže spracovať. Okrem toho by sa v prípade potreby malo významné množstvo látky, ktoré vyvolá tvrdený výživový alebo fyziologický účinok, nachádzať v množstve potraviny, ktorého spotrebovanie možno odôvodnene očakávať.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 183, 12.7.2002, s. 51.

- (15) Je dôležité, aby spotrebiteľ tvrdeniam o potravinách rozumel, a je vhodné všetkých spotrebiteľov chrániť pred tvrdeniami, ktoré sú zavádzajúce. Súdny dvor Európskych spoločenstiev však považoval pri rozhodovaní v prípadoch týkajúcich sa reklamy po prijatí smernice Rady 84/450/EHS z 10. septembra 1984 týkajúcej sa klamlivej reklamy⁽¹⁾ za potrebné skúmať účinok na hypotetického typického spotrebiteľa. V súlade so zásadou proporcionality a s cieľom umožniť účinné uplatňovanie zamýšľaných ochranných opatrení toto nariadenie používa ako kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je primerane dobre informovaný, primerane všímový a obozretný a ktorý berie do úvahy sociálne, kultúrne a jazykové faktory, ako ich vykladá Súdny dvor, ale súčasne obsahuje aj ustanovenie na zabránenie zneužívania spotrebiteľov, ktorých vlastnosti ich robia obzvlášť zraniteľnými voči zavádzajúcim tvrdeniam. V prípadoch, v ktorých sa tvrdenie osobitne zameriava na určité skupiny spotrebiteľov, ako sú napríklad deti, je žiaduce, aby bol vplyv takejto tvrdenia posúdený z pohľadu priemerného člena takejto skupiny. Test priemerného spotrebiteľa nie je štatistickým testovaním. Vnútroštátne súdy a orgány budú musieť samy na základe vlastného posúdenia a so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora určiť typickú reakciu priemerného spotrebiteľa v danom prípade.
- (16) Vedecké odôvodnenie by malo byť hlavným aspektom, na ktorý sa prihliada pri používaní výživových a zdravotných tvrdení, a potravinárske podniky, ktoré tvrdenia používajú, by ich mali podložiť.
- (17) Výživové alebo zdravotné tvrdenie by sa nemalo uvádzať, ak nie je v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia alebo ak podporuje alebo ospravedľňuje nadmernú spotrebu akýchkoľvek potravín, alebo znevažuje dobré stravovacie návyky.
- (18) Vzhľadom na pozitívne vnímanie potravín s výživovými a zdravotnými tvrdeniami a vzhľadom na to, že tieto potraviny môžu mať vplyv na stravovacie návyky a celkový príjem živín, by mal mať spotrebiteľ možnosť zhodnotiť ich celkovú nutričnú kvalitu. Preto by označovanie výživovej hodnoty malo byť povinné a na všetkých potravinách so zdravotnými tvrdeniami by malo byť podrobné.
- (19) Všeobecné ustanovenia o označovaní výživovej hodnoty upravuje smernica Rady 90/496/EHS z 24. septembra 1990 o nutričnom označovaní potravín⁽²⁾. Podľa nej by v prípadoch, že sa výživové tvrdenie objaví na označení výrobku, pri prezentácii alebo v reklame, malo byť označenie výživovej hodnoty s výnimkou všeobecnej reklamy povinné. Ak sa výživové tvrdenie robí pre cukry, nasýtené mastné kyseliny, vlákninu alebo sodík, malo by obsahovať informácie uvedené v skupine 2 vymedzenej v článku 4 ods. 1 smernice 90/496/ES. Táto povinnosť poskytnúť informácie uvedené v skupine 2 by sa s cieľom dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov mala obdobne vzťahovať na všetky zdravotné tvrdenia s výnimkou všeobecnej reklamy.
- (20) Je taktiež potrebné vytvoriť zoznam povolených výživových tvrdení a špecifických podmienok ich používania na základe podmienok používania takýchto tvrdení, ktoré sa dohodli na vnútroštátnej alebo medzinárodnej úrovni a ktoré sú stanovené v právnych predpisoch Spoločenstva. Každé tvrdenie s rovnakým významom pre spotrebiteľov, ako majú výživové tvrdenia uvedené v danom zozname, by sa malo riadiť rovnakými podmienkami používania, aké sú uvedené na tomto zozname. Napríklad, tvrdenia, ktoré sa týkajú pridávania vitamínov a minerálnych látok, ako sú „s ...“, „obnovený ...“, „pridaný ...“ alebo „obohatený ...“, by sa mali riadiť podmienkami, ktoré sú stanovené pre tvrdenia „zdroj ...“. Tento zoznam by sa mal pravidelne aktualizovať s cieľom zohľadniť vedecko-technologický pokrok. Okrem toho je v prípade porovnávacích tvrdení potrebné, aby boli pre konečného spotrebiteľa jasne určené porovnávané výrobky.
- (21) Podmienkami pre tvrdenia, ako napríklad „bez laktózy“ alebo „bezlepkový“, určené skupine spotrebiteľov so špecifickými poruchami, by sa mala zaoberať smernica Rady 89/398/EHS z 3. mája 1989 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, ktoré sa týkajú potravín na určité nutričné využitie⁽³⁾. Okrem toho uvedená smernica taktiež poskytuje možnosť, aby potraviny určené na bežnú konzumáciu boli označené ako vhodné pre tieto skupiny spotrebiteľov, ak spĺňajú podmienky pre takéto tvrdenia. Členské štáty si môžu ponechať alebo môžu prijať príslušné vnútroštátne opatrenia dovtedy, kým nie sú stanovené podmienky pre takéto tvrdenia na úrovni Spoločenstva.
- (22) Používanie zdravotných tvrdení v Spoločenstve by sa malo povoliť až po uskutočnení vedeckého hodnotenia na najvyššej možnej úrovni. S cieľom zabezpečiť harmonizované vedecké hodnotenie týchto tvrdení mal by ich vykonať Európsky úrad pre bezpečnosť potravín.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 250, 19.9.1984, s. 17. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 276, 6.10.1990, s. 40. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2003/120/ES (Ú. v. EÚ L 333, 20.12.2003, s. 51).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 186, 30.6.1989, s. 27. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (23) Existuje mnoho iných ako stravovacích faktorov, ktoré môžu vplývať na funkcie psychiky a správania. Informovanie o týchto funkciách je preto veľmi komplexnou záležitosťou a je obtiažne vyjadriť zrozumiteľné, pravdivé a zmysluplné tvrdenie v krátkom tvrdení, ktoré sa má použiť pri označovaní alebo v reklame potravín. Preto je vhodné pri používaní tvrdení o účinku na psychiku a správanie vyžadovať vedecké odôvodnenie.
- (24) V zmysle smernice Komisie 96/8/ES z 26. februára 1996 o potravinách určených na použitie pri diétach so zníženou energetickou hodnotou na reguláciu telesnej hmotnosti ⁽¹⁾, ktorá zakazuje pri označovaní, prezentácii a v reklame výrobkov, na ktoré sa táto smernica vzťahuje, uvádzať akúkoľvek zmienku o miere alebo objeme úbytku na hmotnosti, ktorý môže vyplývať z konzumácie takýchto výrobkov, sa považuje za vhodné rozšíriť toto obmedzenie na všetky potraviny.
- (25) Iné zdravotné tvrdenia ako tvrdenia, ktoré sa týkajú zníženia rizika ochorenia a ktoré vychádzajú zo všeobecne prijatých vedeckých údajov, by mali podliehať inému druhu hodnotenia a povolenia. Po porade s Európskym úradom pre bezpečnosť potravín je preto potrebné prijať zoznam takýchto tvrdení, ktoré Spoločenstvo povoľuje.
- (26) Aby bolo možné držať krok s vedecko-technologickým pokrokom, horeuvedený zoznam by sa mal prehodnotiť vždy, keď je to potrebné. Takéto prehodnocovanie sa uskutočňuje pomocou vykonávacích opatrení technického charakteru a ich prijímaním by sa mala s cieľom zjednodušiť a urýchliť daný postup poveriť Komisia.
- (27) Pestrá a vyvážená strava je predpokladom dobrého zdravia a z hľadiska celkového stravovania majú jednotlivé výrobky len relatívny význam. Strava je jedným z mnohých faktorov ovplyvňujúcich výskyt niektorých ochorení u ľudí. Iné faktory ako napríklad vek, genetické predispozície, úroveň fyzickej aktivity, spotreba tabakových výrobkov a iných návykových látok, vystavovanie sa vplyvom životného prostredia a stresu môžu takisto ovplyvniť výskyt ochorení u ľudí. Na tvrdenia o znížení rizika ochorení by sa preto mali vzťahovať osobitné požiadavky na označovanie.
- (28) S cieľom zabezpečiť, aby pri výbere zdravej stravy boli zdravotné tvrdenia pre spotrebiteľa pravdivé, jasné, spoľahlivé a užitočné, by sa v stanovisku Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín a v následnom povoloacom konaní malo zohľadniť znenie a prezentácia zdravotných tvrdení.
- (29) V niektorých prípadoch nemôže iba samotné vedecké zhodnotenie rizík poskytnúť všetky informácie, z ktorých by malo vychádzať rozhodnutie o riadení rizík. Preto by sa mali zohľadniť aj ďalšie legitímne faktory, ktoré sa týkajú posudzovanej záležitosti.
- (30) V záujme transparentnosti a v snahe predísť opakovaným žiadostiam týkajúcim sa tvrdení, ktoré už boli zhodnotené, by Komisia mala zriadiť a aktualizovať verejný register zoznamov takýchto tvrdení.
- (31) Na stimulovanie výskumu a vývoja v agropotravinárskom priemysle je vhodné pri zbieraní informácií a údajov na podporu uplatňovania tohto nariadenia ochraňovať inovačné investície. Táto ochrana by však mala byť časovo obmedzená, aby sa predišlo zbytočnému opakovaniu štúdií a skúšok.
- (32) S ohľadom na osobitý charakter potravín s tvrdeniami by okrem prostriedkov, ktoré majú monitorovacie subjekty zvyčajne k dispozícii, mali byť k dispozícii aj dodatočné prostriedky, ktoré by uľahčili účinné monitorovanie týchto výrobkov.
- (33) Primerané prechodné opatrenia sú potrebné na to, aby sa prevádzkovateľom potravinárskych podnikov umožnilo prispôsobiť sa požiadavkám tohto nariadenia.
- (34) Cieľ tohto nariadenia, a to zabezpečenie efektívneho fungovania vnútorného trhu, pokiaľ ide o výživové a zdravotné tvrdenia, a zároveň poskytnutie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale možno ho lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva. Spoločenstvo môže preto prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje toto nariadenie rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (35) Opatrenia potrebné na vykonanie tohto nariadenia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 55, 6.3.1996, s. 22.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

c) smernica Rady 98/83/ES z 3. novembra 1998 o kvalite vody určenej na ľudskú spotrebu ⁽²⁾.

KAPITOLA I

Článok 2

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV**Vymedzenie pojmov**

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie harmonizuje ustanovenia zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení členských štátov, ktoré sa vzťahujú na výživové a zdravotné tvrdenia, aby sa zabezpečilo efektívne fungovanie vnútorného trhu pri poskytnutí vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa.

2. Toto nariadenie sa vzťahuje na výživové a zdravotné tvrdenia pri komunikácii komerčného charakteru uvádzané na označení, pri prezentácii a v reklame potravín, ktoré sa v takejto podobe dostávajú ku konečnému spotrebiteľovi, vrátane potravín, ktoré sa uvádzajú na trh nebalené alebo sa dodávajú vo veľkých množstvách.

Vzťahuje sa aj na potraviny určené na zásobovanie reštaurácií, nemocníc, škôl, jedální a podobných zariadení spoločného stravovania.

3. Ochranná známka, obchodná značka alebo reklamné označenie, ktoré sa používajú na označení, pri prezentácii alebo v reklame potravín a ktoré sa môžu chápať ako výživové alebo zdravotné tvrdenia, sa môžu použiť bez vykonania povolenia pod podmienkou, že sa na tomto označení, pri tejto prezentácii alebo v tejto reklame uvedie aj príslušné výživové alebo zdravotné tvrdenie, ktoré je v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia.

4. Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté tieto právne predpisy Spoločenstva:

- a) smernica 89/398/EHS a smernice prijaté na jej základe;
- b) smernica Rady 80/777/EHS z 15. júla 1980 o aproximácii právnych predpisov členských štátov vzťahujúcich sa na využívanie a uvádzanie na trh prírodných minerálnych vôd ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 229, 30.8.1980, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003.

1. Na účely tohto nariadenia:

a) sa uplatňujú vymedzenia pojmov „potraviny“, „prevádzkovateľ potravinárskeho podniku“, „umiestnenie na trhu“ a „konečný spotrebiteľ“ podľa článku 2 a článku 3 bodov 3, 8 a 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín ⁽³⁾;

b) sa uplatňuje vymedzenie pojmu „potravinový doplnok“ uvedené v smernici 2002/46/ES;

c) sa uplatňujú vymedzenia pojmov „nutričné označovanie“, „bielkoviny“, „sacharidy“, „cukry“, „tuky“, „nasýtené mastné kyseliny“, „mononenasýtené mastné kyseliny“, „polynenasýtené mastné kyseliny“, „vláknina“ uvedené v smernici 90/496/EHS;

d) sa uplatňuje vymedzenie pojmu „označenie“ uvedené v článku 1 ods. 3 písm. a) smernice 2000/13/ES.

2. Uplatňujú sa aj tieto vymedzenia pojmov:

1. „tvrdenie“ je každé oznámenie alebo znázornenie, ktoré nie je povinné podľa právnych predpisov Spoločenstva ani vnútroštátnych právnych predpisov, vrátane obrazového, grafického alebo symbolického znázornenia v akejkolvek podobe, ktoré udáva, naznačuje alebo vyvoláva dojem, že daná potravina má osobitné vlastnosti;

2. „živina“ je bielkovina, sacharid, tuk, vláknina, sodík, vitamíny alebo minerálne látky, ktoré sú uvedené v prílohe smernice 90/496/EHS, a látky, ktoré patria do alebo sú zložkami jednej z týchto kategórií;

3. „iná látka“ je látka, okrem živiny, ktorá má výživový alebo fyziologický účinok;

⁽²⁾ Ú. v. ES L 330, 5.12.1998, s. 32. Smernica zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1642/2003 (Ú. v. EÚ L 245, 29.9.2003, s. 4).

4. „výživové tvrdenie“ je každé tvrdenie, ktoré udáva, naznačuje alebo vyvoláva dojem, že potravinu má osobitné pozitívne výživové vlastnosti v dôsledku:

a) energetickej (kalorickej) hodnoty, ktorú potravinu:

- i) poskytuje;
- ii) poskytuje v zníženej alebo zvýšenej miere; alebo
- iii) neposkytuje; a/alebo

b) živín alebo iných látok, ktoré potravinu:

- i) obsahuje;
- ii) obsahuje v znížených alebo zvýšených pomeroch; alebo
- iii) neobsahuje;

5. „zdravotné tvrdenie“ je každé tvrdenie, ktoré udáva, naznačuje alebo vyvoláva dojem, že existuje súvislosť medzi kategóriou potravín, potravinou alebo jednou z jej zložiek a zdravím;

6. „tvrdenie o znížení rizika ochorenia“ je každé zdravotné tvrdenie, ktoré udáva, naznačuje alebo vyvoláva dojem, že konzumácia nejakej kategórie potravín, potraviny alebo jednej z jej zložiek vo významnej miere znižuje rizikový faktor výskytu ochorenia u ľudí;

7. „úrad“ je Európsky úrad pre bezpečnosť potravín zriadený nariadením (ES) č. 178/2002.

KAPITOLA II

VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Článok 3

Všeobecné zásady pre všetky tvrdenia

Výživové a zdravotné tvrdenia sa môžu používať na označení, pri prezentácii a v reklame potravín umiestnených na trhu v Spoločenstve len vtedy, ak sú v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia.

Bez toho, aby boli dotknuté smernice 2000/13/ES a 84/450/EHS, používanie výživových a zdravotných tvrdení nesmie:

- a) byť nepravdivé, nejednoznačné alebo zavádzajúce;
- b) viesť k pochybnostiam o bezpečnosti a/alebo výživovej primeranosti iných potravín;

c) nabádať k nadmernej konzumácii potraviny alebo ju ospravedlňovať;

d) udávať, naznačovať alebo vyvolávať dojem, že vyvážená a pestrá strava nemôže vo všeobecnosti poskytnúť primerané množstvo živín. Pri zohľadnení osobitných podmienok v členských štátoch sa môžu v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 prijať odchýlky pre živiny, ktorých dostatočné množstvo nemožno získať z vyvázenej a pestrej stravy vrátane podmienok ich uplatnenia;

e) odkazovať na zmeny v telesných funkciách, ktoré by mohli u spotrebiteľa vyvolať strach alebo by jeho strach mohli zneužiť, a to ani v texte, ani prostredníctvom obrazových, grafických alebo symbolických znázornení.

Článok 4

Podmienky používania výživových a zdravotných tvrdení

1. Komisia do 19. januára 2009 v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 ustanoví osobitné nutričné profily a podmienky vrátane výnimiek, ktoré sa musia dodržiavať pri používaní výživových a zdravotných tvrdení o potravinách a/alebo kategóriách potravín.

Tieto nutričné profily potravín a /alebo určitých kategórií potravín a podmienky ich používania vo výživových a zdravotných tvrdeniach s ohľadom na tieto nutričné profily sa ustanovia tak, aby zohľadnili najmä:

- a) množstvá určitých živín a iných látok, ktoré potravinu obsahuje, ako napr. tukov, nasýtených mastných kyselín, trans-mastných kyselín, cukrov a soli/sodíka;
- b) úlohu a dôležitosť potraviny (alebo kategórií potravín) v strave populácie vo všeobecnosti alebo podľa potreby v strave určitých rizikových skupín vrátane detí;
- c) celkové nutričné zloženie potraviny a prítomnosť živín, ktoré majú vedecky dokázaný účinok na zdravie.

Nutričné profily vychádzajú z vedeckých poznatkov o strave a výžive a o ich vzťahu k zdraviu.

Pri stanovovaní nutričných profilov Komisia požiada úrad, aby do 12 mesiacov poskytol príslušné vedecké poradenstvo so zameraním sa najmä na:

- i) to, či by sa profile mali vypracovať pre potraviny vo všeobecnosti a/alebo pre kategórie potravín;
- ii) výber a vyváženosť živín, ktoré sa majú zohľadniť;
- iii) stanovenie referenčného množstva/referenčnej bázy pre profile;
- iv) prístup k výpočtu profilov a
- v) testovanie navrhovaného systému.

Pri stanovovaní nutričných profilov uskutočňuje Komisia konzultácie so zainteresovanými stranami, najmä s prevádzkovateľmi potravinárskych podnikov a skupinami spotrebiteľov.

Nutričné profile a podmienky ich používania sa aktualizujú, aby zohľadňovali príslušný vedecký vývoj v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2.

2. Odchyľne od odseku 1 sú povolené výživové tvrdenia, ktoré odkazujú na znížený obsah tukov, nasýtených mastných kyselín, transmastných kyselín, cukrov a soli/sodíka bez odkazu na profil určitých živín, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje, za predpokladu, že spĺňajú podmienky ustanovené v tomto nariadení.

3. Nápoje s obsahom alkoholu viac ako 1,2 % objemu sa nesmú označovať:

- a) zdravotnými tvrdeniami;
- b) výživovými tvrdeniami okrem tých, ktoré odkazujú na znížený obsah alkoholu alebo znížený energetický obsah.

4. Pokiaľ neexistujú osobitné predpisy Spoločenstva týkajúce sa výživových tvrdení, ktoré odkazujú na znížený obsah alkoholu alebo znížený energetický obsah, alebo na jeho neprítomnosť v nápojoch, ktoré bežne alkohol obsahujú, môžu sa v súlade s ustanoveniami zmluvy uplatňovať príslušné vnútroštátne predpisy.

5. V súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 a so zreteľom na vedecké dôkazy sa môžu, okrem potravín a kategórií potravín uvedených v odseku 3 určiť aj iné potraviny alebo iné kategórie potravín, pre ktoré sa majú obmedziť alebo zakázať výživové alebo zdravotné tvrdenia.

Článok 5

Všeobecné podmienky

1. Používanie výživových a zdravotných tvrdení sa povoľuje, len ak sa splnia tieto podmienky:

a) preukázalo sa, že prítomnosť, neprítomnosť alebo znížený obsah živiny alebo inej látky v potravine alebo kategórii potravín, na ktorú sa tvrdenie vzťahuje, má pozitívny výživový alebo fyziologický účinok potvrdený všeobecne uznávanými vedeckými údajmi;

b) živina alebo iná látka, na ktorú sa tvrdenie vzťahuje:

i) je vo významnom množstve obsiahnutá v konečnom výrobku, ako je vymedzené v právnych predpisoch Spoločenstva, alebo ak takéto predpisy neexistujú, v množstve, ktoré vyvoláva tvrdený výživový alebo fyziologický účinok potvrdený všeobecne uznávanými vedeckými údajmi; alebo

ii) nie je prítomná alebo je prítomná v zníženom množstve, ktoré vyvolá tvrdený výživový alebo fyziologický účinok potvrdený všeobecne uznávanými vedeckými údajmi;

c) ak je to uplatniteľné, živina alebo iná látka, na ktorú sa tvrdenie vzťahuje, je vo forme, ktorú môže telo spracovať;

d) množstvo výrobku, o ktorom možno rozumne predpokladať, že sa skonzumuje, poskytuje významné množstvo živiny alebo inej látky, na ktorú sa tvrdenie vzťahuje, ako je vymedzené v právnych predpisoch Spoločenstva, alebo ak takéto predpisy neexistujú, vo významnom množstve, ktoré vyvoláva tvrdený výživový alebo fyziologický účinok potvrdený všeobecne uznávanými vedeckými údajmi;

e) sú dodržané osobitné podmienky ustanovené v kapitole III, prípadne v kapitole IV.

2. Používanie tvrdení o výživovej a zdravotnej hodnote sa povolí len vtedy, ak sa dá predpokladať, že priemerný spotrebiteľ rozumie pozitívnym účinkom, ktoré sa v tvrdení uvádzajú.

3. Výživové a zdravotné tvrdenia odkazujú na potraviny určené na konzumáciu v súlade s pokynmi výrobcu.

Článok 6

Vedecké odôvodnenie tvrdení

1. Výživové a zdravotné tvrdenia sa zakladajú na všeobecne uznávaných vedeckých údajoch a sú nimi podložené.
2. Prevádzkovateľ potravinárskeho podniku, ktorý uvádza výživové alebo zdravotné tvrdenie, použitie tvrdenia odôvodní.
3. Príslušné orgány členských štátov môžu od prevádzkovateľa potravinárskeho podniku alebo osoby umiestňujúcej výrobok na trh požadovať predloženie všetkých príslušných podkladov a údajov, ktoré potvrdzujú súlad s týmto nariadením.

Článok 7

Informácie o výživovej hodnote

Povinnosť a spôsoby poskytovania informácií podľa smernice 90/496/EHS pre prípady výživového tvrdenia sa obdobne vzťahujú aj na prípady zdravotného tvrdenia, s výnimkou všeobecnej reklamy. Informácie, ktoré sa majú poskytnúť, však pozostávajú z informácií uvedených v skupine 2, ako sú vymedzené v článku 4 ods. 1 smernice 90/496/EHS.

Okrem toho sa podľa okolností v rovnakom zornom poli ako informácie o výživovej hodnote uvedie množstvo látky, na ktorú sa výživové alebo zdravotné tvrdenie vzťahuje a ktoré sa neuvádza na nutričnom označení, pričom sa toto množstvo uvedie v súlade článkom 6 smernice 90/496/EHS.

V prípade potravinových doplnkov sa informácie o výživovej hodnote uvádzajú v súlade s článkom 8 smernice 2002/46/ES.

KAPITOLA III

VÝŽIVOVÉ TVRDENIA

Článok 8

Osobitné podmienky

1. Výživové tvrdenia sú povolené len v tom prípade, ak sú uvedené v prílohe a sú v súlade s podmienkami ustanovenými v tomto nariadení.
2. Zmeny a doplnenia prílohy sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 a v prípade potreby po porade s úradom.

Článok 9

Porovnávacie tvrdenia

1. Bez toho, aby bola dotknutá smernica 84/450/EHS, porovnanie možno robiť len medzi potravinami rovnakej kategórie s prihliadnutím na škálu potravín v danej kategórii. Uvedie sa rozdiel v množstve živiny a/alebo v energetickej hodnote a porovnanie sa musí vzťahovať na rovnaké množstvo potravy.
2. Porovnávacie výživové tvrdenia porovnávajú zloženie danej potraviny so škálou potravín v rovnakej kategórii, ktorých zloženie neumožňuje použitie tvrdenia, vrátane potravín iných značiek.

KAPITOLA IV

ZDRAVOTNÉ TVRDENIA

Článok 10

Osobitné podmienky

1. Zdravotné tvrdenia sú povolené len vtedy, ak sú v súlade so všeobecnými požiadavkami uvedenými v kapitole II a osobitnými požiadavkami uvedenými v tejto kapitole a sú povolené v súlade s týmto nariadením a zahrnuté do zoznamu povolených tvrdení ustanovených v článkoch 13 a 14.
2. Zdravotné tvrdenia sú povolené len vtedy, ak označenie obsahuje tieto informácie, alebo v prípade, že takéto označenie neexistuje, ak sú pri prezentácii a v reklame uvedené tieto informácie:
 - a) údaj poukazujúci na dôležitosť pestrej a vyváženej stravy a zdravého životného štýlu;
 - b) množstvo potraviny a spôsob konzumácie, ktoré sú potrebné na dosiahnutie tvrdeného pozitívneho účinku;
 - c) v prípade potreby údaj určený osobám, ktoré by sa mali vyhnúť konzumácii tejto potraviny; a
 - d) príslušné varovanie pri výrobkoch, ktoré môžu pri nadmernej konzumácii predstavovať zdravotné riziko.

3. Odkaz na všeobecný a nešpecifický prínos živiny alebo potraviny pre celkové zdravie alebo dobrý zdravotný stav je možné uviesť, len ak sa s ním uvedie aj osobitné zdravotné tvrdenie uvedené v zoznamoch ustanovených v článkoch 13 alebo 14.

4. Ak je to vhodné, prijímajú sa usmernenia o vykonávaní tohto článku v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 a, ak je to potrebné, po porade so zainteresovanými stranami, najmä prevádzkovateľmi potravinárskych podnikov a skupinami spotrebiteľov.

Článok 11

Vnútroštátne zdravotnícke združenia a dobrovoľné zdravotnícke organizácie

Ak neexistujú na úrovni Spoločenstva osobitné predpisy o odporúčaníach alebo povoleniach zo strany vnútroštátnych zdravotníckych združení a dobrovoľných zdravotníckych organizácií, je možné uplatňovať príslušné vnútroštátne predpisy v súlade s ustanoveniami zmluvy.

Článok 12

Obmedzenia používania určitých zdravotných tvrdení

Nie sú povolené tieto zdravotné tvrdenia:

- a) tvrdenia, ktoré naznačujú, že zdravotný stav možno ovplyvniť nekonzumovaním potraviny;
- b) tvrdenia, ktoré odkazujú na mieru alebo objem straty váhy;
- c) tvrdenia, ktoré odkazujú na odporúčania jednotlivých lekárov alebo zdravotníckych odborníkov a iných združení neuvedených v článku 11.

Článok 13

Iné zdravotné tvrdenia ako tie, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia

1. Zdravotné tvrdenia, ktoré opisujú alebo odkazujú na:

- a) úlohu živiny alebo inej látky pri raste, vývoji alebo telesných funkciách; alebo

- b) psychické funkcie a funkcie správania; alebo

- c) bez toho, aby bola dotknutá smernica 96/8/ES, zoštíhľovanie alebo kontrolu telesnej hmotnosti, zníženie pocitu hladu, zvýšenie pocitu sýtosti alebo zníženie dostupnej energie zo stravy;

a ktoré sú uvedené v zozname ustanovenom v odseku 3, sa môžu uvádzať bez vykonania povoleného postupu ustanoveného v článkoch 15 až 18, ak:

- i) vychádzajú zo všeobecne uznávaných vedeckých údajov; a

- ii) priemerný spotrebiteľ im dobre rozumie.

2. Členské štáty poskytnú Komisii zoznamy tvrdení uvedených v odseku 1 najneskôr do 31. januára 2008 spolu s podmienkami, ktoré sa na ne vzťahujú, a odkazmi na príslušné vedecké odôvodnenie.

3. Komisia prijme po porade s úradom a v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 najneskôr do 31. januára 2010 zoznam povolených tvrdení Spoločenstva uvedených v odseku 1 a všetkých nevyhnutných podmienok na používanie týchto tvrdení.

4. Akékoľvek úpravy zoznamu uvedeného v odseku 3 vychádzajúce zo všeobecne prijatých vedeckých údajov sa prijímajú po porade s úradom a v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2, a to na podnet Komisie alebo na žiadosť členského štátu.

5. Akékoľvek doplnenia tvrdení do zoznamu uvedeného v odseku 3, ktoré vychádzajú z nových vedeckých údajov a/alebo zahŕňajú požiadavku ochrany informácií, ktoré sú predmetom priemyselného vlastníctva, sa prijímajú v súlade s postupom ustanoveným v článkoch 15 až 18.

Článok 14

Tvrdenia o znížení rizika ochorenia

1. Bez ohľadu na článok 2 ods. 1 písm. b) smernice 2000/13/ES je možné uviesť tvrdenia o znížení rizika ochorenia, ak bolo v súlade s postupom ustanoveným v článkoch 15 až 18 tohto nariadenia povolené ich zahrnutie do zoznamu takýchto povolených tvrdení Spoločenstva spolu so všetkými nevyhnutnými podmienkami na používanie týchto tvrdení.

2. Okrem všeobecných požiadaviek ustanovených v tomto nariadení a osobitných požiadaviek odseku 1 na tvrdenia o znížení rizika ochorenia zahŕňa označenie alebo, ak takéto označenie neexistuje, prezentácia alebo reklama, aj údaj o tom, že ochorenie, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje, má viacero rizikových faktorov a že zmena jedného z týchto rizikových faktorov môže, ale nemusí mať pozitívny účinok.

Článok 15

Žiadosť o povolenie

1. Ak sa odkazuje na tento článok, žiadosť o povolenie sa predkladá v súlade s týmito odsekmi.

2. Žiadosť sa zašle príslušnému vnútroštátnemu orgánu členského štátu.

a) Príslušný vnútroštátny orgán:

i) písomne potvrdí prijatie žiadosti do 14 dní od jej prijatia. Na potvrdení musí byť dátum prijatia žiadosti;

ii) bezodkladne informuje úrad; a

iii) dá úradu k dispozícii žiadosť a všetky dodatočné informácie poskytnuté žiadateľom.

b) Úrad:

i) bezodkladne informuje o žiadosti ostatné členské štáty a Komisiu a dá im k dispozícii žiadosť a všetky dodatočné informácie poskytnuté žiadateľom;

ii) sprístupní verejnosti zhrnutie žiadosti uvedené v odseku 3 písm. g).

3. Žiadosť obsahuje:

a) meno a adresu žiadateľa;

b) živinu alebo inú látku, alebo potravinu, alebo kategóriu potravín, na ktorú sa zdravotné tvrdenie má vzťahovať, a jej osobitné vlastnosti;

c) kópiu štúdií vrátane nezávislých oponentsky preskúmaných štúdií, ktoré sa uskutočnili v súvislosti s daným zdravotným tvrdením, ak sú k dispozícii, a každého dostupného podkladu preukazujúceho, že toto zdravotné tvrdenie je v súlade s kritériami ustanovenými v tomto nariadení;

d) v prípade potreby údaj o informáciách, ktoré by sa mali považovať za predmet priemyselného vlastníctva, spolu s overiteľným odôvodnením;

e) kópiu ďalších vedeckých štúdií, ktoré sú významné pre dané zdravotné tvrdenie;

f) návrh znenia zdravotného tvrdenia, pre ktoré sa žiada povolenie, vrátane prípadných osobitných podmienok používania;

g) zhrnutie žiadosti.

4. Vykonávacie predpisy na uplatňovanie tohto článku vrátane predpisov týkajúcich sa prípravy a predloženia žiadosti stanoví Komisia po predchádzajúcej porade s úradom v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2.

5. Komisia poskytne v úzkej spolupráci s úradom vhodné technické pokyny a nástroje s cieľom pomôcť prevádzkovateľom potravinárskych podnikov, predovšetkým MSP, pri príprave a predkladaní žiadosti o vedecké hodnotenie.

Článok 16

Stanovisko úradu

1. Pri zaujímaní stanoviska sa úrad usiluje dodržať lehotu šiestich mesiacov odo dňa prijatia platnej žiadosti. Táto lehota sa predlži vždy, ak úrad požiada žiadateľa o dodatočné informácie podľa odseku 2.

2. Úrad alebo príslušný vnútroštátny orgán prostredníctvom úradu môže podľa potreby požiadať žiadateľa o doplnenie informácií k žiadosti v určenej lehote.

3. S cieľom vypracovať svoje stanovisko úrad:

a) overí, či je navrhované znenie zdravotného tvrdenia odôvodnené vedeckými údajmi;

b) zváži, či je znenie zdravotného tvrdenia v súlade s kritériami ustanovenými v tomto nariadení;

c) poskytne radu o tom, či je navrhované znenie zdravotného tvrdenia pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľné a zmysluplné.

4. V prípade kladného stanoviska, ktoré povoľuje zdravotné tvrdenie, toto stanovisko obsahuje nasledujúce informácie:

- a) meno a adresu žiadateľa;
- b) živinu alebo inú látku, potravinu alebo kategóriu potravín, na ktorú sa tvrdenie má vzťahovať, a jej osobitné vlastnosti;
- c) odporúčané znenie navrhovaného zdravotného tvrdenia vrátane prípadných osobitných podmienok používania;
- d) v prípade potreby podmienky alebo obmedzenia používania potraviny a/alebo dodatočný údaj alebo varovanie, ktoré by mali sprevádzať zdravotné tvrdenie na označení a v reklame.

5. Úrad postúpi svoje stanovisko vrátane správy opisujúcej jeho hodnotenie zdravotných tvrdení Komisii, členským štátom a žiadateľovi a uvedie dôvody svojho stanoviska a informácie, na ktorých sa zakladá.

6. Úrad v súlade s článkom 38 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002 uverejní svoje stanovisko.

Žiadateľ alebo verejnosť môžu Komisii predložiť pripomienky do 30 dní od tohto uverejnenia.

Článok 17

Povolenie Spoločenstva

1. Komisia do troch mesiacov od prijatia stanoviska úradu predloží výboru uvedenému v článku 22 ods. 2 návrh rozhodnutia o zoznamoch povolených zdravotných tvrdení, pričom zohľadní stanovisko úradu, všetky príslušné ustanovenia práva Spoločenstva a ostatné legitímne faktory týkajúce sa posudzovanej záležitosti. Ak návrh rozhodnutia nie je v súlade so stanoviskom úradu, Komisia poskytne vysvetlenie rozdielov.

2. Každý návrh rozhodnutia na zmenu a doplnenie zoznamov povolených zdravotných tvrdení obsahuje informácie uvedené v článku 16 ods. 4.

3. Konečné rozhodnutie o žiadosti sa prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2.

4. Komisia o prijatom rozhodnutí bezodkladne informuje žiadateľa a podrobnosti rozhodnutia uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

5. Zdravotné tvrdenia uvedené v zoznamoch podľa článkov 13 a 14 môže používať v súlade s podmienkami, ktoré sa na ne vzťahujú, každý prevádzkovateľ potravinárskeho podniku, pokiaľ ich používanie nie je obmedzené v súlade s ustanoveniami článku 20.

6. Udelenie povolenia nezmenšuje všeobecnú občiansko-právnu a trestnoprávnu zodpovednosť prevádzkovateľa potravinárskeho podniku v súvislosti s danou potravinou.

Článok 18

Zmena, pozastavenie a zrušenie povolení

1. Žiadateľ/používateľ tvrdenia uvedeného v jednom zo zoznamov podľa článkov 13 a 14 môže požiadať o zmenu príslušného zoznamu. Postup ustanovený v článkoch 15 až 17 sa uplatňuje obdobne.

2. Úrad z vlastnej iniciatívy alebo na základe žiadosti členského štátu alebo Komisie vydá stanovisko o tom, či zdravotné tvrdenie uvedené v zoznamoch podľa článkov 13 a 14 naďalej zodpovedá podmienkam ustanoveným v tomto nariadení.

Svoje stanovisko ihneď doručí Komisii, členským štátom a, ak je to relevantné, pôvodnému žiadateľovi o príslušné povolenie. Úrad svoje stanovisko uverejní v súlade s článkom 38 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002.

Žiadateľ/používateľ alebo verejnosť môžu Komisii predložiť pripomienky do 30 dní od tohto uverejnenia.

Komisia čo najskôr preskúma stanovisko úradu a všetky pripomienky, ktoré dostala. V prípade potreby sa povolenie zmení, pozastaví alebo zruší podľa postupu ustanoveného v článku 17.

KAPITOLA V

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 19

Register Spoločenstva

1. Komisia zriadi a spravuje Register Spoločenstva výživových a zdravotných tvrdení o potravinách (ďalej len „register“).

2. Register obsahuje:

- a) výživové tvrdenia a podmienky, ktoré sa na ne vzťahujú, ako sú uvedené v prílohe;
- b) obmedzenia prijaté v súlade s článkom 4 ods. 5;
- c) povolené zdravotné tvrdenia a podmienky, ktoré sa na ne vzťahujú podľa článku 13 ods. 3, článku 14 ods. 1, článku 18 ods. 2, článku 20, článku 23 ods. 2 a článku 27 ods. 6, a vnútroštátne opatrenia uvedené v článku 22 ods. 3;
- d) zoznam zamietnutých zdravotných tvrdení aj s odôvodnením zamietnutia.

Zdravotné tvrdenia povolené na základe údajov, ktoré sú predmetom priemyselného vlastníctva, sú uvedené v osobitnej prílohe k registru spoločne s týmito informáciami:

- 1. dátum, keď Komisia povolila zdravotné tvrdenie, a meno pôvodného žiadateľa, ktorému bolo povolenie udelené;
 - 2. zmienka o tom, že Komisia povolila zdravotné tvrdenie na základe údajov, ktoré sú predmetom priemyselného vlastníctva;
 - 3. zmienka o tom, že používanie tohto zdravotného tvrdenia je obmedzené, pokiaľ nasledujúci žiadateľ nezíska povolenie na toto tvrdenie bez odkazu na údaje pôvodného žiadateľa, ktoré sú predmetom priemyselného vlastníctva.
3. Register sa sprístupní verejnosti.

Článok 20

Ochrana údajov

1. Vedecké údaje a iné informácie uvedené v žiadosti požadované podľa článku 15 ods. 2 sa nemôžu použiť v prospech nasledujúceho žiadateľa počas obdobia siedmich rokov odo dňa udelenia povolenia, pokiaľ sa nasledujúci žiadateľ nedohodne

s predchádzajúcim žiadateľom, že sa tieto údaje a informácie môžu použiť, ak:

- a) predchádzajúci žiadateľ v čase podania predchádzajúcej žiadosti určil, že vedecké údaje a iné informácie sú predmetom priemyselného vlastníctva; a
- b) predchádzajúci žiadateľ mal v čase podania predchádzajúcej žiadosti výhradné právo na používanie týchto údajov, ktoré sú predmetom priemyselného vlastníctva; a
- c) zdravotné tvrdenie nemohlo byť povolené bez toho, aby predchádzajúci žiadateľ predložil údaje, ktoré sú predmetom priemyselného vlastníctva.

2. Nijaký nasledujúci žiadateľ nemá do konca sedemročného obdobia stanoveného v odseku 1 právo odkazovať na údaje, ktoré predchádzajúci žiadateľ určil za predmet priemyselného vlastníctva, pokiaľ Komisia nerozhodne o tom, že tvrdenie môže alebo mohlo byť zaradené do zoznamu podľa článku 14, či prípadne článku 13, bez predloženia údajov, ktoré predchádzajúci žiadateľ určil za údaje, ktoré sú predmetom priemyselného vlastníctva.

Článok 21

Vnútroštátne ustanovenia

Bez toho, aby bola dotknutá zmluva, a najmä jej články 28 a 30, členské štáty nesmú obmedzovať ani zakazovať obchodovanie s potravinami, ktoré sú v súlade s týmto nariadením, alebo ich reklamu uplatňovaním neharmonizovaných vnútroštátnych ustanovení upravujúcich tvrdenia o niektorých potravinách alebo o potravinách všeobecne.

Článok 22

Oznamovací postup

1. Ak členský štát považuje za potrebné prijať nové právne predpisy, oznámi Komisii a ostatným členským štátom plánované opatrenia a odôvodní ich.

2. Komisia uskutoční konzultácie so Stálym výborom pre potravinový reťazec a zdravie zvierat, zriadeným článkom 58 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002 (ďalej len „výbor“), ak považuje takéto konzultácie za užitočné alebo ak o to požiada členský štát, a k plánovaným opatreniam zaujme stanovisko.

3. Dotknutý členský štát môže prijať plánované opatrenia šesť mesiacov po oznámení uvedenom v odseku 1 pod podmienkou, že stanovisko Komisie nie je záporné.

Článok 25

Monitorovanie

Ak je stanovisko Komisie záporné, v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 a pred uplynutím lehoty uvedenej v prvom pododseku tohto odseku rozhodne o tom, či sa môžu plánované opatrenia vykonávať. V súvislosti s plánovaným opatrením môže Komisia požiadať o vykonanie určitých zmien a doplnení.

S cieľom uľahčiť účinné monitorovanie potravín s výživovými a zdravotnými tvrdeniami môžu členské štáty požiadať výrobcu alebo osobu umiestňujúcu takéto potraviny na trh na ich území, aby toto umiestnenie oznámili príslušnému orgánu takým spôsobom, že mu zašlú vzor označenia daného výrobku.

Článok 23

Ochranné opatrenia

1. Ak má členský štát vážne dôvody domnievať sa, že tvrdenie nie je v súlade s týmto nariadením alebo že vedecké odôvodnenie podľa článku 6 nie je postačujúce, tento členský štát môže dočasne na svojom území pozastaviť používanie tohto tvrdenia.

Informuje o tom ostatné členské štáty a Komisiu a uvedie dôvody pozastavenia.

2. Rozhodnutie sa prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 a v prípade potreby po získaní stanoviska úradu.

Komisia môže začať tento postup z vlastného podnetu.

3. Členský štát uvedený v odseku 1 môže zachovať pozastavenie, pokiaľ sa mu neoznámí rozhodnutie uvedené v odseku 2.

Článok 24

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor.

2. V prípade odkazu na tento odsek sa uplatňujú články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

Lehota uvedená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

Článok 26

Hodnotenie

Najneskôr do 19. januára 2013 predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto nariadenia, najmä o vývoji potravín, na ktoré sa vzťahujú výživové alebo zdravotné tvrdenia, na trhu a o tom, ako spotrebiteľ týmto tvrdeniam rozumie, spoločne s prípadným návrhom na zmeny a doplnenia.

Článok 27

Prechodné opatrenia

1. Potraviny umiestnené na trh alebo označené pred dátumom uplatňovania tohto nariadenia, ktoré nie sú v súlade s týmto nariadením, sa môžu predávať až do dátumu spotreby, avšak najneskôr do 31. júla 2009. S ohľadom na ustanovenia článku 4 ods. 1 sa potraviny môžu predávať najneskôr do dvanástich mesiacov po prijatí príslušných nutričných profilov a ich podmienok používania.

2. Výrobky označené ochrannými známkami alebo obchodnými značkami, ktoré existovali pred 1. januárom 2005, ktoré nie sú v súlade s týmto nariadením, sa môžu naďalej predávať do 19. januára 2022, keď sa začnú uplatňovať ustanovenia tohto nariadenia.

3. Výživové tvrdenia, ktoré sa v členských štátoch používali pred 1. januárom 2005 v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi ustanoveniami a nie sú zahrnuté v prílohe, sa môžu na zodpovednosť prevádzkovateľov potravinárskych podnikov naďalej používať do 19. januára 2010 bez toho, aby bolo dotknuté prijatie ochranných opatrení uvedených v článku 23.

4. Výživové tvrdenia vo forme obrázkových, grafických alebo symbolických znázornení, ktoré sú v súlade so všeobecnými zásadami tohto nariadenia a ktoré nie sú zahrnuté v prílohe a používajú sa podľa osobitných podmienok a kritérií uvedených vo vnútroštátnych ustanoveniach alebo predpisoch, sa riadia týmto:

- a) členské štáty oznámia Komisii tieto výživové tvrdenia a vnútroštátne ustanovenia alebo predpisy, ktoré sa na ne uplatňujú, spolu s vedeckými poznatkami, ktoré tieto ustanovenia alebo predpisy podporujú, najneskôr do 31. januára 2008;
- b) Komisia prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 rozhodnutie o používaní týchto tvrdení.

Výživové tvrdenia, ktoré nie sú povolené podľa tohto postupu, sa môžu naďalej používať dvanásť mesiacov od prijatia takéhoto rozhodnutia.

5. Zdravotné tvrdenia uvedené v článku 13 ods. 1 písm. a) sa môžu uvádzať odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia do prijatia zoznamu uvedeného v článku 13 ods. 3 na zodpovednosť prevádzkovateľov potravinárskych podnikov pod podmienkou, že sú v súlade s týmto nariadením a existujúcimi vnútroštátnymi ustanoveniami, ktoré sa na ne vzťahujú, a bez toho, aby bolo dotknuté prijatie ochranných opatrení uvedených v článku 23.

6. Iné zdravotné tvrdenia ako tie, ktoré sú uvedené v článku 13 ods. 1 písm. a) a v článku 14, ktoré sa používali v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami pred dátumom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, sa riadia týmto:

- a) zdravotné tvrdenia, ktoré boli predmetom hodnotenia a povolenia v členskom štáte, sa povoľujú takto:

- i) členské štáty oznámia Komisii tieto tvrdenia spolu s hodnotiacou správou o vedeckých údajoch, ktoré ich podporujú, najneskôr do 31. januára 2008;

- ii) Komisia po porade s úradom a v súlade s postupom uvedeným v článku 24 ods. 2 prijme rozhodnutie o zdravotných tvrdeniach povolených týmto spôsobom.

Zdravotné tvrdenia, ktoré nie sú povolené podľa tohto postupu, sa môžu naďalej používať šesť mesiacov po prijatí rozhodnutia;

- b) zdravotné tvrdenia, ktoré neboli predmetom hodnotenia a povolenia v členskom štáte: takéto tvrdenia sa môžu naďalej používať pod podmienkou, že sa do 19. januára 2008 podá žiadosť podľa tohto nariadenia, zdravotné tvrdenia, ktoré nie sú povolené podľa tohto postupu, sa môžu naďalej používať šesť mesiacov po prijatí rozhodnutia podľa článku 17 ods. 3.

Článok 28

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Uplatňuje sa od 1. júla 2007.

Toto nariadenie je záväzné v celom svojom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli, 20. decembra 2006

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

J. KORKEAOJA

PRÍLOHA

Výživové tvrdenia a podmienky, ktoré sa na ne vzťahujú

NÍZKOENERGETICKÝ

Tvrdenie, že potravina má nízku energetickú hodnotu, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje viac ako 40 kcal (170 kJ)/100 g pri tuhých potravinách alebo viac ako 20 kcal (80 kJ)/100 ml pri tekutých potravinách. Pri stolových sladidlách sa uplatňuje hranica 4 kcal (17 kJ)/porcia so sladiacimi vlastnosťami zodpovedajúcimi 6 g sacharózy (približne 1 čajová lyžička sacharózy).

SO ZNÍŽENOU ENERGETICKOU HODNOTOU

Tvrdenie, že potravina má zníženú energetickú hodnotu, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak je energetická hodnota znížená aspoň o 30 % s uvedením vlastnosti resp. vlastností, ktoré spôsobujú zníženie celkovej energetickej hodnoty potraviny.

BEZ ENERGETICKEJ HODNOTY

Tvrdenie, že potravina je bez energetickej hodnoty, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje viac ako 4 kcal (17 kJ)/100 ml. Pri stolových sladidlách sa uplatňuje hranica 0,4 kcal (1,7 kJ)/porcia so sladiacimi vlastnosťami zodpovedajúcimi 6 g sacharózy (približne 1 čajová lyžička sacharózy).

S NÍZKYM OBSAHOM TUKU

Tvrdenie, že potravina má nízky obsah tuku, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje viac ako 3 g tuku na 100 g pri tuhých potravinách alebo 1,5 g tuku na 100 ml pri tekutých potravinách (1,8 g tuku na 100 ml pri polotučnom mlieku).

BEZ OBSAHU TUKU

Tvrdenie, že potravina neobsahuje tuk, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje viac ako 0,5 g tuku na 100 g alebo 100 ml. Tvrdenia ako „x % bez obsahu tuku“ sú však zakázané.

S NÍZKYM OBSAHOM NASÝTENÝCH TUKOV

Tvrdenie, že potravina má nízky obsah nasýtených tukov, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak súčet nasýtených mastných kyselín a transmastných kyselín vo výrobku neprevyšuje 1,5 g na 100 g pri tuhých potravinách alebo 0,75 g na 100 ml pri tekutých potravinách, pričom ani v jednom z týchto prípadov nesmie súčet nasýtených mastných kyselín a transmastných kyselín tvoriť viac ako 10 % energetickej hodnoty.

BEZ OBSAHU NASÝTENÝCH TUKOV

Tvrdenie, že potravina neobsahuje nasýtené tuky, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak súčet nasýtených tukov a transmastných kyselín neprevyšuje 0,1 g nasýtených tukov na 100 g alebo 100 ml.

S NÍZKYM OBSAHOM CUKRU

Tvrdenie, že potravina má nízky obsah cukru, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje viac ako 5 g cukru na 100 g pri tuhých potravinách alebo 2,5 g cukru na 100 ml pri tekutých potravinách.

BEZ CUKRU

Tvrdenie, že potravina neobsahuje cukor, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje viac ako 0,5 g cukru na 100 g alebo 100 ml.

BEZ PRÍDAVKU CUKRU

Tvrdenie, že do potraviny nebol pridaný cukor, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje žiadne pridané monosacharidy alebo disacharidy, ani žiadnu inú potravinu použitú pre jej sladiace vlastnosti. Ak sa v potravine vyskytuje cukor prirodzene, na označení by sa malo uviesť toto: „OBSAHUJE PRÍRODNÉ CUKRY“.

S NÍZKYM OBSAHOM SODÍKA/SOLI

Tvrdenie, že potravina má nízky obsah sodíka/soli, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje viac ako 0,12 g sodíka alebo ekvivalentného množstva soli na 100 g alebo 100 ml. Pri iných vodách ako prírodných minerálnych vodách, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice 80/777/EHS, táto hodnota nesmie prekročiť 2 mg sodíka na 100 ml.

S VEĽMI NÍZKYM OBSAHOM SODÍKA/SOLI

Tvrdenie, že potravina má veľmi nízky obsah sodíka/soli, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje viac ako 0,04 g sodíka alebo ekvivalentného množstva soli na 100 g alebo 100 ml. Toto tvrdenie sa nesmie používať pre prírodné minerálne vody a iné vody.

BEZ OBSAHU SODÍKA alebo BEZ OBSAHU SOLI

Tvrdenie, že potravina neobsahuje sodík alebo soľ, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok neobsahuje viac ako 0,005 g sodíka alebo ekvivalentného množstva soli na 100 g.

ZDROJ VLÁKNINY

Tvrdenie, že potravina je zdrojom vlákniny, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok obsahuje aspoň 3 g vlákniny na 100 g alebo aspoň 1,5 g vlákniny na 100 kcal.

S VYSOKÝM OBSAHOM VLÁKNINY

Tvrdenie, že potravina má vysoký obsah vlákniny, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok obsahuje aspoň 6 g vlákniny na 100 g alebo aspoň 3 g vlákniny na 100 kcal.

ZDROJ BIELKOVÍN

Tvrdenie, že potravina je zdrojom bielkovín, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak aspoň 12 % energetickej hodnoty potraviny poskytujú bielkoviny.

S VYSOKÝM OBSAHOM BIELKOVÍN

Tvrdenie, že potravina má vysoký obsah bielkovín, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak aspoň 20 % energetickej hodnoty potraviny poskytujú bielkoviny.

ZDROJ [NÁZOV VITAMÍNU/VITAMÍNŮV] A/ALEBO [NÁZOV MINERÁLNEJ LÁTKY/MINERÁLNYCH LÁTOK]

Tvrdenie, že potravina je zdrojom vitamínov a/alebo minerálnych látok, a iné tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok obsahuje aspoň významné množstvo, ako je vymedzené v prílohe smernice 90/496/EHS alebo množstvo ustanovené v odchyľkách udelených podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 z 20. decembra 2006 o pridávaní vitamínov a minerálnych látok a niektorých ďalších látok do potravín ⁽¹⁾.

(¹) Pozri stranu 26 tohto úradného vestníka.

S VYSOKÝM OBSAHOM [NÁZOV VITAMÍNU/VITAMÍNOV] A/ALEBO [NÁZOV MINERÁLNEJ LÁTKY/MINERÁLNYCH LÁTOK]

Tvrdenie, že potravina má vysoký obsah vitamínov a/alebo minerálnych látok, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok obsahuje aspoň dvojnásobné množstvo požadované pre tvrdenie „zdroj [NÁZOV VITAMÍNU/VITAMÍNOV] a/alebo [NÁZOV MINERÁLNEJ LÁTKY/MINERÁLNYCH LÁTOK]“.

OBSAHUJE [NÁZOV ŽIVINY ALEBO INEJ LÁTKY]

Tvrdenie, že potravina obsahuje živinu alebo inú látku, pre ktorú nie sú v tomto nariadení ustanovené osobitné podmienky, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak je výrobok v súlade so všetkými uplatniteľnými ustanoveniami tohto nariadenia, a najmä článku 5. Pri vitamínoch a minerálnych látkach sa uplatňujú podmienky používania tvrdenia „zdroj“.

SO ZVÝŠENÝM OBSAHOM [NÁZOV ŽIVINY]

Tvrdenie o zvýšenom obsahu jednej alebo viacerých živín iných, ako sú vitamíny a minerálne látky, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak výrobok spĺňa podmienky pre tvrdenie „zdroj“ a zvýšenie obsahu predstavuje najmenej 30 % v porovnaní s podobným výrobkom.

SO ZNÍŽENÝM OBSAHOM [NÁZOV ŽIVINY]

Tvrdenie o zníženom obsahu jednej alebo viacerých živín a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, sa môže uvádzať len vtedy, ak zníženie obsahu predstavuje najmenej 30 % v porovnaní s podobným výrobkom, s výnimkou mikroživín, pri ktorých je prijateľný 10 % rozdiel v porovnaní s referenčnými hodnotami stanovenými v smernici Rady 90/496/EHS, a sodíka alebo ekvivalentného množstva soli, pri ktorých je akceptovateľný 25 % rozdiel.

„LIGHT/LITE“

Tvrdenie, že ide o výrobok „light“ alebo „lite“, a každé tvrdenie, ktoré môže mať pre spotrebiteľa rovnaký význam, musí spĺňať tie isté podmienky, ktoré sú stanovené pre tvrdenie „so zníženým obsahom“; tvrdenie sprevádza opis vlastností, resp. vlastností, ktoré spôsobujú, že potravina je „light“ alebo „lite“.

PRÍRODNE/PRÍRODNÝ

Ak potravina prirodzene spĺňa podmienku, resp. podmienky, na použitie výživového tvrdenia stanovené v tejto prílohe, môže sa pred tvrdením uviesť slovo „prírodne/prírodný“.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1925/2006

z 20. decembra 2006

o pridávaní vitamínov a minerálnych látok a niektorých ďalších látok do potravín

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

predpisy bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia zmluvy.

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

(1) Existuje široká paleta živín a iných prísad, ktoré sa môžu použiť pri výrobe potravín, medzi ktoré patria okrem iného vitamíny, minerálne látky vrátane stopových prvkov, aminokyseliny, esenciálne mastné kyseliny, vláknina, rozličné rastliny a výťažky z bylín. Ich pridávanie do potravín sa v členských štátoch riadi rozdielnymi vnútroštátnymi predpismi, ktoré bránia voľnému pohybu týchto výrobkov, nevytvárajú rovnaké podmienky hospodárskej súťaže a tým priamo ovplyvňujú fungovanie vnútorného trhu. Je preto nevyhnutné prijať predpisy Spoločenstva, ktorými sa zosúladi vnútroštátne ustanovenia o pridávaní vitamínov a minerálnych látok a niektorých ďalších látok do potravín.

(2) Cieľom tohto nariadenia je regulovať pridávanie vitamínov a minerálnych látok do potravín a regulovať používanie niektorých ďalších látok alebo zložiek s obsahom iných látok ako sú vitamíny alebo minerálne látky, ktoré sa pridávajú do potravín alebo používajú pri ich výrobe za podmienok, v dôsledku ktorých dochádza ku značne zvýšenému príjmu týchto látok v porovnaní s príjmom, ktorý možno rozumne očakávať za bežných podmienok konzumácie vyváženej a pestrej stravy a/alebo, ktorý by inak mohol pre spotrebiteľov predstavovať potenciálne riziko. V prípade, že neexistujú osobitné predpisy Spoločenstva o zákaze alebo obmedzení používania látok alebo prísad, ktoré obsahujú iné látky ako vitamíny alebo minerálne látky podľa tohto nariadenia alebo podľa iných osobitných predpisov Spoločenstva, môžu sa uplatňovať príslušné vnútroštátne

(3) Niektoré členské štáty vyžadujú, aby sa niektoré vitamíny a minerálne látky pridávali do bežných potravín povinne z dôvodov vyplývajúcich z ohľadov na verejné zdravie. Tieto dôvody sa vyskytujú na vnútroštátnej alebo dokonca regionálnej úrovni, ale v súčasnosti by nemohli odôvodniť zosúladienie povinného pridávania živín v celom Spoločenstve. Ak by to však bolo vhodné, takéto ustanovenia by sa mohli prijať na úrovni Spoločenstva. Zatiaľ by bolo užitočné zozbierať informácie o týchto vnútroštátnych opatreniach.

(4) Vitamíny a minerálne látky môžu výrobcovia pridávať do potravín dobrovoľne alebo ich musia pridať ako výživové látky, ako stanovujú osobitné právne predpisy Spoločenstva. Môžu sa pridávať aj z technologických príčin ako prísady, farbivá, príchuť alebo na iné účely vrátane povolených enologických postupov a procesov, ktoré stanovujú príslušné právne predpisy Spoločenstva. Toto nariadenie by sa malo uplatňovať bez toho, aby ním boli dotknuté osobitné predpisy Spoločenstva týkajúce sa pridávania alebo používania vitamínov a minerálnych látok v určitých výrobkoch alebo skupinách výrobkov, alebo pridávania na iné účely, ako na tie, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.

(5) Vzhľadom na to, že podrobné predpisy týkajúce sa potravinových doplnkov, ktoré obsahujú vitamíny a minerálne látky, sa prijali v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/46/ES z 10. júna 2002 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa potravinových doplnkov ⁽³⁾, ustanovenia tohto nariadenia, ktoré sa týkajú vitamínov a minerálnych látok by sa nemali uplatňovať na potravinové doplnky.

(6) Výrobcovia pridávajú vitamíny a minerálne látky do potravín na rôzne účely vrátane obnovenia ich obsahu, ak sa tento znížil počas výrobných, skladovacích alebo manipulačných postupov, alebo s cieľom zabezpečiť, aby sa ich výživová hodnota priblížila výživovej hodnote potravín, ktoré majú nahrádzať.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 112, 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 26. mája 2005 (Ú. v. EÚ C 117 E, 18.5.2006, s. 206), spoločná pozícia Rady z 8. decembra 2005 (Ú. v. EÚ C 80 E, 4.4.2006, s. 27) a pozícia Európskeho parlamentu zo 16. mája 2006 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku). Rozhodnutie Rady z 12. októbra 2006.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 183, 12.7.2002, s. 51. Smernica zmenená a doplnená smernicou Komisie 2006/37/ES (Ú. v. EÚ L 94, 1.4.2006, s. 32).

- (7) Primeraná a pestrá strava môže za bežných okolností poskytovať všetky živiny potrebné na normálny vývoj a udržanie zdravého života v množstvách ako sú stanovené a odporúčené na základe všeobecne uznávaných vedeckých údajov. Z prieskumov však vyplýva, že tento ideálny stav sa nedosahuje pri všetkých vitamínoch ani minerálnych látkach ani u všetkých skupín obyvateľstva v Spoločenstve. Zdá sa, že potraviny, do ktorých boli pridané vitamíny a minerálne látky, predstavujú značný podiel príjmu týchto živín a ako také ich možno považovať za pozitívny príspevok v rámci celkového príjmu potravy.
- (8) V Spoločenstve sú v súčasnosti dokázateľné niektoré výživové nedostatky, aj keď nie sú veľmi častým javom. Zmeny sociálno-hospodárskej situácie v Spoločenstve a spôsob života rozličných skupín obyvateľstva viedli k rôznym požiadavkám na výživu a k zmene stravovacích návykov. Toto zase viedlo k zmenám požiadaviek na energetickú hodnotu a živiny u jednotlivých skupín obyvateľstva a k ich príjmu niektorých vitamínov a minerálnych látok, ktorý je nižší, ako je odporúčané množstvo v jednotlivých členských štátoch. Pokrok vo vedeckom výskume okrem toho ukazuje, že príjem niektorých živín na udržanie optimálneho zdravotného stavu a životných podmienok by mohol byť vyšší, ako sa v súčasnosti odporúča.
- (9) Povoľené by malo byť len pridávanie tých vitamínov a minerálnych látok do potravín, ktoré sa bežne vyskytujú a konzumujú v strave, a ktoré sa považujú za základné živiny, čo však neznamená, že ich pridávanie do potravín je potrebné. Je potrebné vyhnúť sa možným sporom o identite týchto základných živín. A preto je potrebné vytvoriť pozitívny zoznam vitamínov a minerálnych látok.
- (10) Chemické látky využívané ako zdroje vitamínov a minerálnych látok, ktoré sa môžu pridávať do potravín, by mali byť bezpečné a mali by byť taktiež biologicky dostupné, t. j. dostupné na využitie organizmom. Z tohto dôvodu by sa mal vypracovať pozitívny zoznam týchto látok. Takéto látky, ktoré schválil Vedecký výbor pre potraviny vo svojom stanovisku z 12. mája 1999 na základe uvedených kritérií bezpečnosti a biologickej dostupnosti, a ktoré sa môžu používať pri výrobe potravín určených pre dojčatá a malé deti, potravín na osobitné výživové účely alebo potravinových doplnkov, by mali byť súčasťou pozitívneho zoznamu látok. Napriek tomu, že chlorid sodný (kuchynská soľ) nie je medzi látkami tohto zoznamu, môže sa aj naďalej používať ako prísada pri príprave potravín.
- (11) S cieľom udržiavať krok s vedeckým a technickým vývojom je v prípade potreby dôležité tieto zoznamy bezodkladne revidovať. Takéto revízie by predstavovali vykonávacie opatrenia technického charakteru a ich prijímaním by sa mala poveriť Komisia, aby sa daný postup zjednodušil a urýchlil.
- (12) Potraviny, do ktorých sa pridávajú vitamíny a minerálne látky, vo väčšine prípadov propagujú výrobcovia a spotrebitelia ich môžu vnímať ako výrobky, ktoré majú priaznivejší výživový, fyziologický alebo iný zdravotný účinok ako podobné alebo iné výrobky, do ktorých takéto živiny nie sú pridané. Spotrebiteľov to môže viesť k takému výberu, ktorý by mohol byť v inom prípade nežiaduci. S cieľom zabrániť takémuto možnému nežiaducemu vplyvu je potrebné uložiť určité obmedzenia na výrobky, do ktorých sa môžu pridať vitamíny a minerálne látky, okrem tých, ktoré sú prirodzeným výsledkom technologických činiteľov, alebo ktoré sa z bezpečnostných dôvodov ukážu ako nevyhnutné, ak sa pre takéto výrobky stanovia najvyššie normy obsahu vitamínov a minerálnych látok. Obsah určitých látok vo výrobku, napríklad alkoholu, by v tejto súvislosti predstavoval vhodné kritérium na to, aby sa doňho nemohli pridávať vitamíny a minerálne látky. Každá výnimka zo zákazu pridávania vitamínov a minerálnych látok do alkoholických nápojov by sa mala obmedziť na ochranu tradičných vínnych receptúr, pričom príslušné výrobky sa oznámia Komisii. Nemali by sa uvádzať žiadne tvrdenia o výživových alebo zdravotných výhodách vyplývajúcich z takéhoto pridávania. S cieľom zabrániť zavádzaniu spotrebiteľov v súvislosti s prirodzenou výživovou hodnotou čerstvých potravín, by sa nemalo povoliť pridávať do nich vitamíny a minerálne látky.
- (13) Toto nariadenie sa nemá vzťahovať na používanie vitamínov a minerálnych látok v stopových množstvách ako značka pravosti s cieľom boja proti podvodom.
- (14) Nadmerný príjem vitamínov a minerálnych látok môže mať nepriaznivé účinky na zdravie, a preto je potrebné stanoviť ich maximálne množstvá pri prípadnom pridávaní do potravín. Tieto množstvá musia zabezpečiť, aby bolo bežné používanie týchto výrobkov pri dodržiavaní pokynov na použitie uvedených výrobcom a v kontexte pestrej výživy pre spotrebiteľa bezpečné. Tieto množstvá by mali byť maximálne bezpečné množstvá vitamínov a minerálnych látok prítomných v potravinách v prirodzenej forme a/alebo po doplnení z akéhokoľvek vrátane technologického použitia.

- (15) Z tohto dôvodu by sa mali schváliť takéto najvyššie množstvá, a ak to bude potrebné, všetky ostatné podmienky obmedzujúce pridávanie vitamínov a minerálnych látok do potravín, pričom by sa mali zohľadniť ich najvyššie bezpečné množstvá stanovené na základe vedeckého hodnotenia rizika, ktoré vychádza zo všeobecne uznávaných vedeckých údajov a ich možného príjmu z ostatných potravín. Okrem toho je potrebné riadne zohľadniť aj referenčný príjem vitamínov a minerálnych látok u obyvateľstva. V prípade potreby stanoviť pre niektoré vitamíny a minerálne látky obmedzenia v súvislosti s potravinami, do ktorých sa môžu pridať (napr. pridávanie jódu do soli), pričom by sa mali uprednostniť účely obnovenia ich obsahu, ak sa tento znížil počas výrobných, skladovacích alebo manipulačných postupov, a zabezpečenia toho, aby sa ich výživová hodnota priblížila výživovej hodnote potravín, ktoré majú nahrádzať.
- (16) Výsledkom pridávania vitamínov a minerálnych látok do potravín by malo byť určité minimálne množstvo týchto živín v potravinách. V opačnom prípade by ich veľmi malé alebo zanedbateľné množstvo v týchto obohatených potravinách neprinášalo spotrebiteľovi žiaden úžitok a bolo by zavádzajúce. Rovnaká zásada stojí za požiadavkou, aby boli tieto živiny obsiahnuté v potravinách vo významnom množstve, aby sa mohli uviesť v označení výživovej hodnoty. Preto by bolo vhodné, aby boli najnižšie množstvá vitamínov a minerálnych látok v potravinách, do ktorých sa tieto vitamíny a minerálne látky pridali, rovnaké ako významné množstvá tých živín potrebné na to, aby sa uviedli v označení výživovej hodnoty, pokiaľ príslušné výnimky neustanovujú inak.
- (17) Prijatie najvyšších množstiev a všetkých podmienok použitia týchto látok, ktoré vychádzajú z uplatňovania zásad a kritérií uvedených v tomto nariadení, a schválenie najnižších množstiev predstavuje vykonávacie opatrenia technického charakteru a vzhľadom na zjednodušenie a urýchlenie postupu by sa ich schválením mala poveriť Komisia.
- (18) Všeobecné ustanovenia o označovaní a vymedzenia pojmov týkajúce sa označovania sú uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES z 20. marca 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa označovania, prezentácie a reklamy potravín⁽¹⁾. Toto nariadenie by sa preto malo obmedziť na nevyhnutné doplňujúce ustanovenia. Tieto doplňujúce ustanovenia by sa mali uplatňovať bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách⁽²⁾.
- (19) Vzhľadom na výživový význam výrobkov, do ktorých sú pridané vitamíny a minerálne látky, a ich možný vplyv na stravovacie návyky a celkový príjem živín by spotrebiteľ mal mať možnosť zhodnotiť ich celkovú výživovú kvalitu. Odchyľne od článku 2 smernice Rady 90/496/EHS z 24. septembra 1990 o nutričnom označovaní potravín⁽³⁾, by preto označovanie výživovej hodnoty malo byť povinné.
- (20) Bežná a pestrá strava obsahuje mnoho prísad, ktoré zase obsahujú mnoho látok. Príjem týchto látok alebo prísad, ktorý vyplýva z ich bežného a tradičného použitia v bežnej strave nevzbudzuje obavy a nemusí byť predmetom právnych úprav. Niektoré látky, iné ako vitamíny a minerálne látky alebo prísady, v ktorých sú obsiahnuté, sa pridávajú do potravín ako extrakty alebo koncentráty a výsledkom môže byť oveľa vyšší príjem týchto látok ako v rámci primeranej a pestrej stravy. Bezpečnosť takýchto postupov je v niektorých prípadoch závažne sporná a ich prínos je nejasný; preto je ich potrebné právne upraviť. V takýchto prípadoch je vhodné, aby prevádzkovatelia potravinárskych podnikov zodpovední za bezpečnosť potravín, ktoré uvádzajú na trh, prijali dôkazné bremeno o ich bezpečnosti.
- (21) Vzhľadom na osobitý charakter potravín, do ktorých sa pridávajú vitamíny a minerálne látky, by mali byť k dispozícii doplňujúce prostriedky okrem tých, ktoré zvyčajne využívajú kontrolné orgány, na účinné monitorovanie týchto výrobkov.
- (22) Cieľ tohto nariadenia, a to zabezpečenie efektívneho fungovania vnútorného trhu pokiaľ ide o pridávanie vitamínov a minerálnych látok a niektorých ďalších látok do potravín pri súčasnom zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 109, 6.5.2000, s. 29, Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2003/89/ES (Ú. v. EÚ L 308, 25.11.2003, s. 15).

⁽²⁾ Pozri stranu 9 tohoto úradného vestníka.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 276, 6.10.1990, s. 40. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2003/120/ES (Ú. v. EÚ L 333, 20.12.2003, s. 51).

- (23) Opatrenia potrebné na uplatňovanie tohto nariadenia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie harmonizuje ustanovenia stanovené zákonom, právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch, ktoré sa vzťahujú na pridávanie vitamínov a minerálnych látok a niektorých ďalších látok do potravín, aby sa zabezpečilo efektívne fungovanie vnútorného trhu pri súčasnom zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa.

2. Ustanovenia tohto nariadenia týkajúce sa vitamínov a minerálnych látok sa nevzťahujú na potravinové doplnky, na ktoré sa vzťahuje smernica 2002/46/ES.

3. Toto nariadenie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia právnych predpisov Spoločenstva týkajúce sa:

- a) potravín na osobitné výživové účely a v prípade, že osobitné ustanovenia neexistujú, požiadaviek na zloženie takých výrobkov, ktoré sú potrebné na základe konkrétnych požiadaviek na výživu osôb, ktorým sú určené;
- b) nových potravín a nových zložiek potravín;
- c) geneticky modifikovaných potravín;
- d) prídavných látok do potravín a aróm;
- e) povolených enologických postupov a procesov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „Úrad“ je Európsky úrad pre bezpečnosť potravín zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín ⁽²⁾;
2. „Ďalšia látka“ je látka iná než vitamín alebo minerálna látka, ktorá má výživový alebo fyziologický účinok.

KAPITOLA II

PRIDÁVANIE VITAMÍNOV A MINERÁLNYCH LÁTOK

Článok 3

Požiadavky na pridávanie vitamínov a minerálnych látok

1. Do potravín, na ktoré sa vzťahujú pravidlá ustanovené v tomto nariadení sa môžu pridávať len vitamíny a/alebo minerálne látky uvedené v prílohe I vo formách uvedených v prílohe II.

2. Vitamíny a minerálne látky vo forme, ktorá je pre ľudský organizmus biologicky dostupná, sa môžu pridávať do potravín bez ohľadu na to, či ich potraviny zvyčajne obsahujú, s cieľom prihliadať najmä na:

- a) nedostatok jedného alebo viacerých vitamínov a/alebo minerálnych látok u obyvateľstva alebo u špecifických skupín obyvateľstva, ktorý sa dá preukázať klinickými alebo subklinickými záznamami nedostatku alebo určiť na základe očakávanej nízkej úrovne príjmu živín; alebo
- b) potenciál zlepšenia výživovej situácie obyvateľstva alebo špecifických skupín obyvateľstva a/alebo nápravu možných nedostatkov príjmu vitamínov alebo minerálnych látok v potrave prostredníctvom zmien stravovacích návykov; alebo
- c) prehĺbenie všeobecne uznávaných vedeckých poznatkov o úlohe vitamínov a minerálnych látok vo výžive a o následných účinkoch na zdravie.

3. Zmeny v zoznamoch uvedených v odseku 1 tohto článku sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2, pričom sa prihliada na stanovisko úradu.

Pred vykonaním týchto úprav vedie Komisia konzultácie so zúčastnenými stranami, predovšetkým s prevádzkovateľmi potravinárskych podnikov a so združeniami spotrebiteľov.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 575/2006 (Ú. v. EÚ L 100, 8.4.2006, s. 3).

Článok 4

Obmedzenia pridávania vitamínov a minerálnych látok

Vitamíny a minerálne látky sa nesmú pridávať do:

- a) nespracovaných potravín vrátane ovocia, zeleniny, mäsa, mäsa z hydiny a rýb, ale nielen tam;
- b) nápojov s množstvom alkoholu vyšším ako 1,2 % obj., okrem, a odchylné od článku 3 ods. 2, výrobkov:
 - i) uvedených v článku 44 ods. 6 a 13 nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom ⁽¹⁾ a
 - ii) uvedených na trh pred prijatím tohto nariadenia a
 - iii) ktoré členský štát v súlade s článkom 11 oznámil Komisii,
- a za predpokladu, že nie sú sprevádzané výživovým alebo zdravotným tvrdením.

V súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 sa môžu na základe vedeckých dôkazov stanoviť ďalšie potraviny alebo kategórie potravín, do ktorých sa nesmú pridávať určité vitamíny a minerálne látky, pričom sa prihliada na ich výživovú hodnotu.

Článok 5

Kritériá čistoty

1. Kritériá čistoty foriem vitamínov a minerálnych látok uvedených v prílohe II sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 okrem prípadov, v ktorých sa uplatňujú podľa odseku 2 tohto článku.
2. Na formy vitamínov a minerálne látky uvedené v prílohe II sa uplatňujú kritériá čistoty stanovené právnymi predpismi Spoločenstva pre ich použitie pri výrobe potravín na iné účely ako tie, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie.
3. Na formy vitamínov a minerálne látky uvedené v prílohe II, pri ktorých právne predpisy Spoločenstva nestanovujú požiadavky na čistotu a dovedty, kým sa takéto predpisy prijímajú, sa uplatňujú všeobecne uznávané kritériá čistoty odporučené medzinárodnými orgánmi, pričom sa naďalej môžu ponechať v platnosti vnútroštátne predpisy určujúce prísnejšie kritériá čistoty.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 179, 14.7.1999, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 2165/2005 (Ú. v. EÚ L 345, 28.12.2005, s. 1).

Článok 6

Podmienky pre pridávanie vitamínov a minerálnych látok

1. Ak sa do potravín pridávajú vitamíny alebo minerálne látky na akékoľvek účely, nesmú celkové množstvá vitamínov alebo minerálnych látok, ktoré potraviny obsahujú, prekročiť v čase predaja množstvá, ktoré sa stanovujú v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2. Komisia môže na tento účel predložiť do 19. januára 2009 návrhy maximálnych množstiev. V prípade koncentrovaných a dehydrovaných výrobkov sa stanovujú maximálne množstvá rovnajúce sa množstvám, ktoré sú v potravinách obsiahnuté v čase ich prípravy na spotrebu podľa pokynov výrobcu.

2. Akékoľvek podmienky obmedzujúce alebo zakazujúce pridávanie konkrétnych vitamínov alebo minerálnych látok do potravín alebo kategórie potravín sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

3. Maximálne množstvá uvedené v odseku 1 a podmienky uvedené v odseku 2 sa stanovujú s prihliadnutím na:

a) horné bezpečné množstvá vitamínov a minerálnych látok stanovené na základe vedeckého hodnotenia rizík vychádzajúceho z všeobecne uznávaných vedeckých údajov, prípadne s prihliadnutím na rôznu úroveň citlivosti jednotlivých skupín spotrebiteľov; a

b) príjem vitamínov a minerálnych látok z iných zdrojov potravy.

4. Pri stanovení maximálnych množstiev uvedených v odseku 1 a podmienok uvedených v odseku 2 sa zohľadní aj referenčný príjem vitamínov a minerálnych látok u obyvateľstva.

5. Pri stanovení maximálnych množstiev uvedených v odseku 1 a podmienok uvedených v odseku 2 pre vitamíny a minerálne látky, ktorých referenčný príjem v rámci obyvateľstva sa blíži k horným bezpečným hladinám, sa v prípade potreby zohľadní aj:

a) prínos jednotlivých výrobkov pre celkovú výživu obyvateľstva ako takého alebo jeho podskupín;

b) nutričný profil výrobku určený podľa nariadenia (ES) č. 1924/2006.

6. Výsledkom pridania vitamínu alebo minerálnej látky do potraviny musí byť, že sa tento vitamín alebo minerálna látka v potravine bude nachádzať aspoň vo významnom množstve, ak je takéto množstvo vymedzené podľa prílohy smernice 90/496/EHS. Odchylné od uvedených významných množstiev sa pre špecifické potraviny alebo kategórie potravín v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 prijímajú minimálne množstvá vrátane všetkých nižších množstiev.

KAPITOLA III

PRIDÁVANIE NIEKTORÝCH ĎALŠÍCH LÁTOK

Článok 8

Článok 7

Zakázané a obmedzené látky alebo látky podliehajúce skúmaniu Spoločenstva

Označovanie, prezentácia a reklama

1. Označovanie, prezentácia a reklama potravín, do ktorých boli pridané vitamíny a minerálne látky nesmie obsahovať akúkoľvek informáciu, ktorá tvrdí alebo naznačuje, že vyvážená a pestrá strava nemôže poskytovať potrebné množstvo živín. Ak je to potrebné, môže sa v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 prijať výnimka pre konkrétnu živinu.

2. Označovanie, prezentácia a reklama potravín, do ktorých boli pridané vitamíny a minerálne látky nesmie zavádzať alebo klamať spotrebiteľov pokiaľ ide o výživový prínos potraviny, ktorý môže vyplývať z pridania týchto živín.

3. Nutričné označovanie výrobkov, do ktorých boli pridané vitamíny a minerálne látky a na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, je povinné. Informácia, ktorá sa má poskytnúť sa skladá z informácie uvedenej v článku 4 ods. 1 skupina 2 smernice 90/496/EHS a z informácie o celkových množstvách vitamínov a minerálnych látok pridaných do potraviny.

4. Označenie výrobkov, do ktorých boli pridané vitamíny a minerálne látky, môže obsahovať údaj o tomto pridaní v súlade s podmienkami nariadenia (ES) č. 1924/2006.

5. Tento článok sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia potravinového práva uplatniteľného na uvedené kategórie potravín.

6. Vykonávacie predpisy tohto článku sa môžu stanoviť v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

1. Postup ustanovený v tomto článku sa uplatní, ak sa do potravín pridávajú iné látky ako vitamíny alebo minerálne látky alebo prísady, ktoré obsahujú inú látku ako vitamíny a minerálne látky, alebo sa takéto látky používajú pri ich výrobe za podmienok, v dôsledku ktorých by nastal značne zvýšený príjem týchto látok v porovnaní s príjmom, ktorý možno rozumne očakávať za bežných podmienok konzumácie vyváženej a pestrej stravy a/alebo ktorý by inak mohol pre spotrebiteľov predstavovať možné ohrozenie.

2. Komisia môže z vlastného podnetu alebo na základe informácií poskytnutých členskými štátmi v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 a po tom, čo úrad v každom jednotlivom prípade posúdi dostupné informácie, rozhodnúť o prípadnom začlenení látky alebo zložky do prílohy III. Najmä:

a) ak bol identifikovaný škodlivý účinok na zdravie, látka a/alebo zložka, ktorá obsahuje látku, sa:

i) zaradí do časti A prílohy III a jej pridávanie do potravín alebo jej použitie pri výrobe potravín sa zakáže; alebo

ii) sa zaradí do časti B prílohy III a jej pridávanie do potravín alebo jej použitie pri výrobe potravín sa povolí iba za podmienok tam určených;

b) ak sa identifikujú možné škodlivé účinky na zdravie, ale pretrvávajú vedecká neistota, látka sa zaradí do časti C prílohy III.

3. Predpisy Spoločenstva uplatniteľné na určené potraviny môžu stanoviť obmedzenia alebo zákazy používania niektorých látok okrem tých, ktoré sú uvedené v tomto nariadení.

4. Prevádzkovatelia potravinárskych podnikov alebo iné zainteresované strany môžu kedykoľvek predložiť úradu na účely vyhodnotenia súbor, ktorý obsahuje vedecké údaje preukazujúce bezpečnosť látky uvedenej v časti C prílohy III za podmienok jej použitia v potravinách alebo v kategórii potravín a s vysvetlením účelu uvedeného použitia. Úrad o predložení okamžite informuje členské štáty a Komisiu a súbor im sprístupní.

5. Do štyroch rokov odo dňa uvedenia látky v časti C prílohy III sa v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 a po zohľadnení stanoviska úradu ku všetkým súborom predloženým na účely vyhodnotenia, ako sa uvádza v odseku 4 tohto článku, prijme rozhodnutie o všeobecnom povolení používania látky uvedenej v časti C prílohy III alebo prípadne o jej zaradení do časti A alebo B prílohy III.

6. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 ustanoví vykonávacie predpisy na uplatňovanie tohto článku vrátane pravidiel predkladania uvedeného v odseku 4 tohto článku.

f) látky, ku ktorým bola predložená dokumentácia, ako je ustanovené v článku 17 ods. 1 písm. b);

g) informácie o látkach uvedených v prílohe III a dôvody ich zaradenia do nej;

h) informácie o látkach uvedených v prílohe III časť C, ktorých použitie je všeobecne povolené, ako je uvedené v článku 8 ods. 5.

3. Register sa sprístupní verejnosti.

Článok 10

Voľný pohyb tovaru

Bez toho, aby bola dotknutá zmluva, najmä jej články 28 a 30, členské štáty nesmú uplatňovaním neharmonizovaných vnútroštátnych ustanovení upravujúcich pridávanie vitamínov a minerálnych látok do potravín obmedziť alebo zakázať obchodovanie s potravinami, ktoré sú v súlade s týmto nariadením a predpismi Spoločenstva prijatými na účely jeho vykonávania.

KAPITOLA IV

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 9

Register Spoločenstva

1. Komisia zriadi a spravuje register Spoločenstva týkajúci sa pridávania vitamínov a minerálnych látok a niektorých ďalších látok do potravín (ďalej len „register“).

2. Register obsahuje:

a) vitamíny a minerálne látky, ktoré sa môžu pridávať do potravín, uvedené v prílohe I;

b) formy vitamínov a minerálne látky, ktoré sa môžu pridávať do potravín, uvedené v prílohe II;

c) maximálne a minimálne množstvá vitamínov a minerálnych látok, ktoré sa môžu pridávať do potravín a akékoľvek súvisiace podmienky ustanovené v súlade s článkom 6;

d) informácie o vnútroštátnych predpisoch o povinnom pridávaní vitamínov a minerálnych látok uvedených v článku 11;

e) akékoľvek obmedzenia pridávania vitamínov a minerálnych látok uvedené v článku 4;

Článok 11

Vnútroštátne predpisy

1. Členské štáty do 19. júla 2007 informujú Komisiu o existujúcich vnútroštátnych predpisoch o povinnom pridávaní vitamínov a minerálnych látok a o výrobkoch, na ktoré sa vzťahuje odchýlka uvedená v článku 4 písm. b).

2. Ak ktorýkoľvek členský štát v prípade, že neexistujú predpisy Spoločenstva, považuje za potrebné prijať nové právne predpisy o:

a) povinnom pridávaní vitamínov a minerálnych látok do určených potravín alebo kategórií potravín; alebo

b) zákaze alebo obmedzení používania niektorých iných látok pri výrobe určených potravín;

v súlade s postupom ustanoveným v článku 12 to oznámi Komisii.

Článok 12

Oznamovací postup

1. Ak členský štát považuje za potrebné prijať nové právne predpisy, oznámi Komisii a ostatným členským štátom plánované opatrenia a odôvodní ich.

2. Komisia sa radí s výborom uvedeným v článku 14 ods. 1, ak považuje takúto poradu za užitočnú alebo ak o to žiada členský štát, a vydá stanovisko k plánovaným opatreniam.

3. Dotknutý členský štát môže prijať plánované opatrenia až po šiestich mesiacoch po oznámení podľa odseku 1 a pod podmienkou, že stanovisko Komisie nie je záporné.

Článok 15

Ak je stanovisko Komisie záporné, v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 a pred uplynutím lehoty uvedenej v prvom pododseku tohto odseku rozhodne o tom, či sa môžu plánované opatrenia vykonávať. Komisia môže požiadať, aby sa v súvislosti s plánovaným opatrením vykonali určité zmeny a doplnenia.

Článok 13

Ochranné opatrenia

1. Ak má členský štát vážne dôvody domnievať sa, že výrobok ohrozuje ľudské zdravie aj napriek tomu, že je v súlade s týmto nariadením, môže na svojom území dočasne pozastaviť alebo obmedziť uplatňovanie príslušných ustanovení.

Okamžite o tom informuje ostatné členské štáty a Komisiu a uvedie dôvody svojho rozhodnutia.

2. V súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 sa po prípadnom doručení stanoviska úradu prijme rozhodnutie.

Komisia môže začať tento postup z vlastného podnetu.

3. Členský štát uvedený v odseku 1 môže toto pozastavenie alebo obmedzenie uplatňovať dovtedy, kým mu nebude oznámené rozhodnutie uvedené v odseku 2.

Článok 14

Postup výboru

1. Komisii pomáha Stály výbor pre potravinový reťazec a zdravotný stav zvierat zriadený podľa článku 58 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002 (ďalej len „výbor“).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES, so zreteľom na jeho článok 8.

Lehota uvedená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je 3 mesiace.

3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

Monitorovanie

Členské štáty môžu na účely zjednodušenia účinného monitorovania potravín, do ktorých boli pridané vitamíny a minerálne látky, a potravín obsahujúcich látky uvedené v časti B a časti C prílohy III požadovať, aby výrobcovia alebo osoby, ktoré umiestňujú takéto potraviny na trh na ich území, informovali príslušný úrad o takomto umiestnení potravín na trh tým, že danému orgánu poskytnú vzor etikety, ktorá sa používa pre daný výrobok. V takýchto prípadoch sa môžu požadovať aj informácie o stiahnutí výrobku z trhu.

Článok 16

Hodnotenie

Do 1. júla 2013 predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu o účinkoch vykonávania tohto nariadenia, predovšetkým na vývoj trhu s potravinami, do ktorých boli pridané vitamíny a minerálne látky, o ich spotrebe, nutričnom príjme obyvateľstva a zmenách stravovacích návykov a o pridaní určitých ďalších látok, spolu so všetkými návrhmi zmien a doplnení tohto nariadenia, ktoré Komisia považuje za potrebné. Členské štáty poskytnú v tomto kontexte potrebné informácie Komisii do 1. júla 2012. Predpisy na vykonávanie tohto článku sa určia v súlade s postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

Článok 17

Prechodné opatrenia

1. Odchyľne od článku 3 ods. 1 a do 19. januára 2014 môžu členské štáty na svojom území povoliť používanie vitamínov a minerálnych látok, ktoré nie sú uvedené v prílohe I, alebo sa nepoužívajú vo formách uvedených v prílohe II, za predpokladu, že:

a) sa daná látka používa na pridávanie do potravín predávaných v rámci Spoločenstva v 19. januári 2007; a

b) úrad na základe dokumentácie, ktorá podporuje používanie danej látky a ktorú členské štáty musia predložiť Komisii najneskôr 19. januára 2010, nevydal záporné stanovisko k používaniu danej látky, ani k jej používaniu v danej forme pri výrobe potravín.

2. Členské štáty môžu do 19. januára 2014 v súlade s ustanoveniami zmluvy pokračovať v uplatňovaní existujúcich vnútroštátnych obmedzení alebo zákazov obchodovania s potravinami, do ktorých sa pridávajú vitamíny a minerálne látky, ktoré sa neuvádzajú v zozname v prílohe I, alebo vo forme, ktorá nie je uvedená v prílohe II.

3. Členské štáty môžu v súlade s pravidlami zmluvy pokračovať v uplatňovaní existujúcich vnútroštátnych predpisov o maximálnych a minimálnych množstvách vitamínov a minerálnych látok uvedených v prílohe I, pridaných do potravín, a o podmienkach uplatniteľných na takéto pridávanie,

dovtedy, kým sa v súlade s článkom 6 alebo podľa iných osobitných predpisov Spoločenstva neprijmú osobitné predpisy Spoločenstva.

Článok 18

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Uplatňuje sa od 1. júla 2007.

Potraviny uvedené na trh alebo označené skôr ako 1. júla 2007, ktoré nie sú v súlade s týmto nariadením, sa môžu uvádzať na trh do dátumu ich použiteľnosti, najneskôr však 31. decembra 2009.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 20. decembra 2006

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

J. KORKEAOJA

PRÍLOHA I

VITAMÍNY A MINERÁLNE LÁTKY, KTORÉ MOŽNO PRIDÁVAŤ DO POTRAVÍN

1. Vitamíny

Vitamín A
Vitamín D
Vitamín E
Vitamín K
Vitamín B1
Vitamín B2
Niacín
Kyselina pantoténová
Vitamín B6
Kyselina listová
Vitamín B12
Biotín
Vitamín C

2. Minerálne látky

Vápnik
Horčík
Železo
Meď
Jód
Zinok
Mangán
Sodík
Draslík
Selén
Chróom
Molybdén
Fluorid
Chlorid
Fosfor

PRÍLOHA II

FORMY VITAMÍNOV A MINERÁLNE LÁTKY, KTORÉ MOŽNO PRIDÁVAŤ DO POTRAVÍN

1. **Formy vitamínov**

VITAMÍN A

retinol

octan retinolu

palmitan retinolu

beta-karotén

VITAMÍN D

cholecalciferol

ergocalciferol

VITAMÍN E

D-alfa tokoferol

DL-alfa tokoferol

octan D-alfa tokoferolu

octan DL-alfa tokoferolu

sukcinát D-alfa tokoferolu

VITAMÍN K

fylochinón (fytomenadión)

VITAMÍN B1

tiamín hydrochlorid

tiamín mononitrát

VITAMÍN B2

riboflavín

riboflavín 5'-fosfát sodný

NIACÍN

kyselina nikotínová

nikotínamid

Kyselina PANTOTÉNOVÁ

D-pantotenát vápenatý

D-pantotenát sodný

dexpantenol

VITAMÍN B6

pyridoxín hydrochlorid

pyridoxín 5'-fosfát

dipalmitan pyridoxínu

Kyselina LISTOVÁ

kyselina pteroylmonoglutámová

VITAMÍN B12

kyanokobalamín

hydroxokobalamín

BIOTÍN

D-biotín

VITAMÍN C

kyselina L-askorbová

L-askorban sodný

L-askorban vápenatý

L-askorban draselný

L-askorbyl 6-palmitan

2. **Minerálne látky**

uhličitan vápenatý

chlorid vápenatý

vápenaté soli kyseliny citrónovej

glukónan vápenatý

glycerofosforečnan vápenatý

laktát vápenatý

vápenaté soli kyseliny ortofosforečnej

hydroxid vápenatý

oxid vápenatý

síran vápenatý

octan horečnatý

uhličitan horečnatý

chlorid horečnatý

horečnaté soli kyseliny citrónovej

glukonan horečnatý

glycerofosforečnan horečnatý

horečnaté soli kyseliny ortofosforečnej

laktát horečnatý

hydroxid horečnatý

oxid horečnatý

síran horečnatý

uhličitan železnatý

citrónan železnatý

citrónan železito-amónny

glukónan železnatý

fumarán železnatý

difosforečnan železito-sodný

laktát železnatý	síran mangánatý
síran železnatý	hydrogénuhličitan sodný
difosforečnan železitý (pyrofosforečnan železitý)	uhličitan sodný
sacharan železitý	citrónan sodný
elementárne železo (elektrolytická redukcia a hydrogenácia karbonylu železa)	glukónan sodný
uhličitan meďnatý	laktát sodný
citrónan meďnatý	hydroxid sodný
glukónan meďnatý	sodné soli kyseliny ortofosforečnej
síran meďnatý	selénan sodný
lyzínový komplex medi	hydrogenseleničitan sodný
jodid sodný	seleničitan sodný
jodičnan sodný	fluorid sodný
jodid draselný	fluorid draselný
jodičnan draselný	hydrogenuhličitan draselný
octan zinočnatý	uhličitan draselný
chlorid zinočnatý	chlorid draselný
citrónan zinočnatý	citrónan draselný
glukónan zinočnatý	glukónan draselný
laktát zinočnatý	glycerofosforečnan draselný
oxid zinočnatý	laktát draselný
uhličitan zinočnatý	hydroxid draselný
síran zinočnatý	draselné soli kyseliny ortofosforečnej
uhličitan mangánatý	chlorid chromitý a jeho hexahydrát
chlorid mangánatý	síran chromitý a jeho hexahydrát
citrónan mangánatý	molybdénan amónny [molybdén (VI)]
glukónan mangánatý	molybdénan sodný [molybdén (VI)]
glycerofosforečnan mangánatý	

PRÍLOHA III

**LÁTKY, KTORÝCH POUŽÍVANIE V POTRAVINÁCH JE ZAKÁZANÉ, OBMEDZENÉ ALEBO PODLIEHA
SKÚMANIU SPOLOČENSTVA**

Časť A – Zakázané látky

Časť B – Obmedzené látky

Časť C – Látky podliehajúce skúmaniu Spoločenstva

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 1926/2006/ES**z 18. decembra 2006,****ktorým sa ustanovuje akčný program Spoločenstva v oblasti spotrebiteľskej politiky (2007 – 2013)****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 153,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

(1) Spoločenstvo môže prispieť k ochrane zdravotných, bezpečnostných a hospodárskych a právnych záujmov občanov prostredníctvom akcií v oblasti ochrany spotrebiteľa.

(2) Je preto vhodné ustanoviť akčný program Spoločenstva v oblasti spotrebiteľskej politiky, ktorým sa nahradí rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 20/2004/ES z 8. decembra 2003, ktorým sa stanovuje všeobecný systém financovania opatrení Spoločenstva na podporu spotrebiteľskej politiky na roky 2004 až 2007 ⁽⁴⁾. Uvedené rozhodnutie by sa preto malo zrušiť.

(3) Začlenenie záujmov spotrebiteľov do všetkých politík Spoločenstva v súlade s článkom 153 zmluvy, ako aj plnenie cieľov spotrebiteľskej politiky uvedených v tomto programe, by sa malo stať prioritou. Kľúčový význam pre úplné zohľadnenie záujmov spotrebiteľov v iných

politikách má koordinácia s týmito politikami a inými programami Spoločenstva. Iné fondy a programy Spoločenstva by mali poskytovať finančnú podporu pre začlenenie záujmov spotrebiteľov do oblastí svojej pôsobnosti, aby sa podporila súčinnosť a aby sa predišlo duplicite.

(4) Týmto rozhodnutím ustanovuje finančné krytie pre celé trvanie programu, ktoré predstavuje základný odkaz v zmysle bodu 37 Medziinštitucionálnej dohody zo 17. mája 2006 uzavretej medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou o rozpočtovej disciplíne a riadnom finančnom hospodárení ⁽⁵⁾ pre rozpočtový orgán v priebehu ročného rozpočtového postupu.

(5) Je vo všeobecnom európskom záujme, aby boli na úrovni Spoločenstva zastúpené záujmy občanov v oblasti zdravia, bezpečnosti služieb a nepotravinových výrobkov a ich hospodárske a právne záujmy, ako aj záujmy spotrebiteľov pri tvorbe noriem pre výrobky a služby. Vzhľadom na osobitnú povahu dotknutých organizácií by sa obnova podpory, ktorú Spoločenstvo poskytuje na ich činnosť, nemala riadiť zásadou postupného znižovania rozsahu podpory Spoločenstva.

(6) Je vhodné, aby sa zabezpečila kontinuita s programom, ktorý tento program nahrádza, najmä pokiaľ ide o pokračovanie viacročných opatrení a o hodnotenie úspechov predchádzajúceho programu a oblastí, ktoré si vyžadujú väčšiu pozornosť. Od 1. januára 2014 by náklady súvisiace s riadením akcií, ktoré sa neukončia do konca roka 2013, mali pokrývať rozpočtové prostriedky na technickú a administratívnu pomoc v prípade, že je potrebná.

(7) Opatrenia potrebné na vykonanie tohto rozhodnutia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 88, 11.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 192, 16.8.2006, s. 8.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 23. marca 2006 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z 14. novembra 2006 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Európskeho parlamentu z 12. decembra 2006.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 5, 9.1.2004, s. 1. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím č. 786/2004/ES (Ú. v. EÚ L 138, 30.4.2004, s. 7).

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím č. 2006/512/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (8) Pri vykonávaní programu by sa mala zohľadniť skutočnosť, že vnútorný trh nebude správne fungovať, ak budú spotrebiteľia v niektorých členských štátoch chránení menej ako v iných členských štátoch. Program by sa mal preto zamerať osobitne na ochranu a informovanosť spotrebiteľov v členských štátoch, ktoré pristúpili 1. mája 2004 alebo neskôr, aby sa zabezpečili rovnaké východiskové podmienky pre všetky členské štáty.
- (9) Dohoda o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „dohoda o EHP“) ustanovuje spoluprácu v oblasti ochrany spotrebiteľa medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a krajinami Európskeho združenia voľného obchodu, ktoré patria do Európskeho hospodárskeho priestoru (ďalej len „krajiny EZVO/EHP“), na strane druhej. Malo by sa tiež ustanoviť, že program sa môžu zúčastniť aj iné krajiny, najmä krajiny, ktoré susedia s Európskou úniou a krajiny, ktoré sa uchádzajú o členstvo v Európskej únii, kandidátske krajiny alebo krajiny prístupujúce k Európskej únii.
- (10) Pri vykonávaní programu by sa mala podporovať spolupráca s tretími krajinami, ktoré sa programu nezúčastňujú, pričom sa zohľadnia všetky príslušné dohody medzi týmito krajinami a Spoločenstvom.
- (11) Hodnota a dosah opatrení prijatých v rámci programu by sa mali pravidelne monitorovať a hodnotiť okrem iného nezávislými externými hodnotiacimi subjektami. Na účely hodnotenia spotrebiteľskej politiky by sa mali stanoviť merateľné ciele a vypracovať ukazovatele.
- (12) Keďže ciele tohto rozhodnutia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov vzhľadom na cezhraničnú povahu tejto problematiky, a preto z dôvodu väčšieho potenciálu akcie Spoločenstva efektívnejšie a účinnejšie chrániť zdravotné, bezpečnostné a hospodárske a právne záujmy občanov, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto rozhodnutie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

ROZHODLI TAKTO:

Článok 1

Ustanovenie programu

Týmto sa ustanovuje akčný program Spoločenstva v oblasti spotrebiteľskej politiky na obdobie od 31. decembra 2006 do 31. decembra 2013 (ďalej len „program“).

Článok 2

Celkový cieľ a ciele

1. Celkovým cieľom programu je dopĺňať, podporovať a monitorovať politiky členských štátov a prispievať k ochrane zdravotných, bezpečnostných a hospodárskych a právnych záujmov spotrebiteľov, ako aj k presadzovaniu ich práv na informácie, vzdelávanie a združovanie sa na účely ochrany svojich záujmov.
2. Celkový cieľ uvedený v odseku 1 sa dosiahne prostredníctvom týchto cieľov:
 - a) zabezpečenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa predovšetkým zlepšením poznatkov spotrebiteľov, poradenstva pre spotrebiteľov a zastupovania ich záujmov;
 - b) zabezpečenie účinného uplatňovania pravidiel ochrany spotrebiteľa najmä spoluprácou pri vynucovaní práva, informovaním, vzdelávaním a nápravou.

Tieto ciele sa dosiahnu prostredníctvom prepojenia akcií a nástrojov zo zoznamu uvedeného v prílohe I v súlade s prioritami uvedenými v ročnom pracovnom pláne uvedenom v článku 7 ods. 2 písm. a).

Článok 3

Financovanie

1. Finančné krytie na vykonávanie programu na obdobie od 31. decembra 2006 do 31. decembra 2013 sa týmto ustanovuje na 156 800 000 EUR.
2. Ročné rozpočtové prostriedky schvaľuje rozpočtový orgán v rámci limitov finančného rámca.

Článok 4

Finančné príspevky

1. Finančné príspevky Spoločenstva nesmú presiahnuť tieto úrovne:
 - a) 50 % nákladov na akcie spoločne financované Spoločenstvom a jedným alebo viacerými členskými štátmi alebo Spoločenstvom a príslušnými orgánmi tretích krajín, ktoré sa na programe zúčastňujú podľa článku 8, s výnimkou akcií, ktoré sú výnimočne prospešné, pri ktorých príspevok Spoločenstva na ich náklady nesmie presiahnuť 70 %;

- b) 85 % nákladov na akcie zamerané na zavedenie integrovaného európskeho magisterského štúdia v odbore spotrebiteľských záležitostí;
- c) 50 % nákladov na činnosť európskych spotrebiteľských organizácií;
- d) 95 % nákladov na činnosť európskych spotrebiteľských organizácií, ktoré zastupujú záujmy spotrebiteľov pri tvorbení noriem pre výroby a služby na úrovni Spoločenstva.

2. Finančné príspevky Spoločenstva sa môžu poskytovať v podobe:

a) štipendií na individuálnu mobilitu pedagógov a študentov v rámci integrovaného európskeho magisterského štúdia v odbore spotrebiteľských záležitostí. Správou týchto štipendií sa môžu poveriť národné agentúry pre program Erasmus programu celoživotného vzdelávania;

b) príspevkov na dopravu a pobyt pri výmene úradníkov zodpovedných za vynucovanie práva.

3. Kritériá, podľa ktorých sa posúdi, či akcie vykazujú výnimočnú prospešnosť v zmysle odseku 1 písm. a), sa ustanovia vopred v ročnom pracovnom pláne. Akcie výnimočnej prospešnosti slúžia najmä spotrebiteľom z členských štátov, ktoré pristúpili k Európskej únii 1. mája 2004 alebo neskôr.

4. Na obnovu finančných príspevkov uvedených v odseku 1 písm. c) a d) sa nevzťahuje zásada postupného znižovania.

5. Na účely odsekov 1 a 2 sa finančné príspevky Spoločenstva môžu poskytnúť aj v podobe paušálnych alebo jednorazových príspevkov, ak to zodpovedá povahe dotknutých akcií vymedzených v ročnom pracovnom pláne. Na paušálne alebo jednorazové príspevky sa nevzťahujú percentuálne limity ustanovené v odseku 1, hoci sa naďalej vyžaduje spolufinancovanie.

Článok 5

Prijímatelia

Skupiny prijímateľov oprávnených na finančné príspevky ustanovené v článku 4 sú uvedené v prílohe II.

Článok 6

Administratívna a technická pomoc

1. Z finančných príspevkov na program sa môžu financovať aj náklady na činnosti prípravy, monitorovania, kontroly, auditu a hodnotenia, ktoré sú bezprostredne nevyhnutné na riadenie programu a plnenie jeho cieľov, najmä na štúdie, stretnutia, informačné a propagačné akcie, výdavky spojené s informačno-technologickými sieťami určenými na výmenu informácií, ako aj

akékoľvek výdavky Komisie na administratívnu a technickú pomoc pri riadení programu.

2. Z finančných príspevkov na program sa môžu financovať aj výdavky na technickú a administratívnu pomoc potrebnú na zabezpečenie kontinuity medzi programom a opatreniami prijatými podľa rozhodnutia č. 20/2004/ES. V prípade potreby sa v rozpočte na obdobie po roku 2013 môžu vyčleniť na tieto výdavky rozpočtové prostriedky s cieľom umožniť riadenie akcií, ktoré sa neukončia do 31. decembra 2013.

Článok 7

Vykonávanie

1. Za vykonávanie programu zodpovedá Komisia.

Pri akciách na dosiahnutie celkového cieľa a cieľov stanovených v článku 2 sa naplno využívajú vhodné dostupné metódy vykonávania, ktoré zahŕňajú najmä priame alebo nepriame vykonávanie Komisiou na centralizovanom základe.

2. Postup uvedený v článku 10 ods. 2 sa uplatňuje na prijímanie:

a) ročného pracovného plánu vykonávania programu, ktorý stanovuje;

— priority a akcie, ktoré sa majú prijať, vrátane pridelenia finančných zdrojov,

— kritériá výberu a kritériá poskytovania finančných príspevkov, ako aj kritériá určovania percentuálnej výšky finančných príspevkov Spoločenstva,

— údaje o poskytnutí paušálnych a jednorazových finančných príspevkov, a

— plánovaný harmonogram verejných súťaží, spoločných akcií a výziev na predkladanie návrhov;

b) dojednaní o vykonávaní akcií uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) vrátane kritérií výberu a kritérií poskytovania finančných príspevkov.

3. Komisia informuje výbor uvedený v článku 10 o akciách vykonávaných v rámci vykonávania programu.

Článok 8

Účasť tretích krajín

Programu sa môžu zúčastniť:

a) krajiny EZVO/EHP v súlade s podmienkami ustanovenými v Dohode o EHP;

b) tretie krajiny, najmä krajiny, na ktoré sa uplatňuje Európska susedská politika, krajiny, ktoré sa uchádzajú o členstvo v Európskej únii, kandidátske krajiny alebo krajiny prístupujúce k Európskej únii, krajiny západného Balkánu, ktoré sú súčasťou procesu stabilizácie a pridruženia, v súlade s podmienkami ustanovenými v príslušných dvojstranných alebo viacstranných dohodách s týmito krajinami, ktorými sa ustanovujú všeobecné zásady ich účasti na programoch Spoločenstva.

Článok 9

Monitorovanie, hodnotenie a šírenie výsledkov

1. Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi monitoruje vykonávanie akcií programu so zreteľom na jeho ciele. Podáva o tom správy výboru uvedenému v článku 10 a informuje o tom Európsky parlament a Radu.
2. Členské štáty poskytujú Komisii na jej žiadosť informácie o vykonávaní a dosahu programu.
3. Komisia zabezpečí, aby sa program zhodnotil tri roky po jeho začatí a po jeho ukončení. Komisia oznámi výsledky týchto hodnotení spolu so svojimi pripomienkami Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov.

Komisia zverejní výsledky akcií vykonaných na základe tohto rozhodnutia.

Článok 10

Výbor

1. Komisii pomáha výbor.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.
3. Výbor prijme svoj rokovací poriadok.

Článok 11

Zrušenie

Rozhodnutie č. 20/2004/ES sa týmto zrušuje.

Článok 12

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli, 18. decembra 2006

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

J.-E. ENESTAM

PRÍLOHA I

AKCIE A NÁSTROJE UVEDENÉ V ČLÁNKU 2

Cieľ I

Zabezpečenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa predovšetkým zlepšením poznatkov spotrebiteľov, poradenstva pre spotrebiteľov a zastupovania ich záujmov.

Akcia 1

Zhromažďovanie, výmena a analýza údajov a informácií, ktoré tvoria základňu poznatkov pre rozvoj spotrebiteľskej politiky a začlenenie záujmov spotrebiteľov do ostatných politík Spoločenstva, vrátane:

- 1.1. monitorovania a posudzovania trhového vývoja, ktorý má vplyv na hospodárske a iné záujmy spotrebiteľov, vrátane štúdií, cenových prieskumov, mapovania zmien v štruktúre trhov, spotrebiteľských a podnikateľských prieskumov, zhromažďovania a analýzy sťažností spotrebiteľov, zhromažďovania a analýzy údajov o cezhraničných obchodných vzťahoch medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi a cezhraničných trhoch;
- 1.2. vývoja a údržby databáz;
- 1.3. zhromažďovania a analýzy štatistických a iných relevantných poznatkov, ktorých štatistický prvok sa v prípade potreby rozvinie prostredníctvom štatistického programu Spoločenstva.

Akcia 2

Zhromažďovanie, výmena a analýza údajov a informácií a tvorba nástrojov posudzovania, ktoré tvoria základňu poznatkov o bezpečnosti spotrebného tovaru a služieb pre spotrebiteľov vrátane poznatkov o vystavení spotrebiteľov chemickým látkam, ktoré sa uvoľňujú z výrobkov, o rizikách a zraneniach spojených so spotrebnými výrobkami a službami pre spotrebiteľov, a o technickej analýze varovných oznámení.

Akcia 3

Podpora vedeckého poradenstva a hodnotenia rizika vrátane úloh nezávislých vedeckých výborov zriadených rozhodnutím Komisie 2004/210/ES z 3. marca 2004, ktorým sa zriaďujú vedecké výbory v oblasti bezpečnosti spotrebiteľov, zdravia obyvateľstva a životného prostredia ⁽¹⁾.

Akcia 4

Príprava legislatívnych a iných regulačných iniciatív a podpora spoločných regulačných a samoregulačných iniciatív vrátane:

- 4.1. právnych a technických expertíz, vrátane štúdií, súvisiacich s reguláciou a jej dosahom;
- 4.2. právnych a technických expertíz, vrátane štúdií, súvisiacich s rozvojom politiky v oblasti bezpečnosti výrobkov a služieb a hospodárskych a právnych záujmov spotrebiteľov;
- 4.3. právnych a technických expertíz, vrátane štúdií, súvisiacich s posudzovaním potreby noriem pre bezpečnosť výrobkov a vypracovaním mandátov pre tvorbu noriem pre výrobky a služby;
- 4.4. seminárov, konferencií, pracovných skupín a stretnutí zainteresovaných strán a odborníkov.

Akcia 5

Finančné príspevky na činnosť európskych spotrebiteľských organizácií.

Akcia 6

Finančné príspevky na činnosť európskych spotrebiteľských organizácií, ktoré zastupujú záujmy spotrebiteľov pri tvorbe noriem pre výrobky a služby na úrovni Spoločenstva.

Akcia 7

Budovanie kapacít regionálnych, národných a európskych spotrebiteľských organizácií, najmä spotrebiteľských organizácií v členských štátoch, ktoré pristúpili k Európskej únii 1. mája 2004 alebo neskôr, predovšetkým prostredníctvom odbornej prípravy a výmeny najlepších postupov a znalostí pre ich zamestnancov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 66, 4.3.2004, s. 45.

Cieľ II

Zabezpečenie účinného uplatňovania pravidiel ochrany spotrebiteľa predovšetkým spoluprácou pri vynucovaní práva, informovaním, vzdelávaním a nápravou.

Akcia 8

Akcie na zlepšenie účinného uplatňovania právnych predpisov Spoločenstva v oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov ⁽¹⁾ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa ⁽²⁾, vrátane:

- 8.1. akcií na zlepšenie koordinácie dohľadu a vynucovania práva a zlepšenie spolupráce príslušných orgánov vrátane vývoja a údržby informačno-technologických nástrojov (napr. databáz, informačných a komunikačných systémov) a organizovania seminárov, konferencií, pracovných skupín a stretnutí zainteresovaných strán a odborníkov v oblasti vynucovania práva, ako aj výmen a odbornej prípravy úradníkov zodpovedných za vynucovanie práva, ako aj pracovníkov v súdnictve;
- 8.2. monitorovania a posudzovania bezpečnosti nepotravinárskych výrobkov a služieb vrátane posilnenia a rozšírenia rozsahu pôsobnosti a prevádzky varovného systému RAPEX so zreteľom na vývoj v oblasti výmeny informácií v rámci dohľadu nad trhom, ako aj ďalšieho rozvoja siete v oblasti bezpečnosti spotrebných výrobkov ustanovenej v smernici 2001/95/ES;
- 8.3. spoločných akcií monitorovania a vynucovania práva a iných akcií v rámci administratívnej spolupráce a spolupráce v oblasti vynucovania práva;
- 8.4. akcií zameraných na administratívnu spoluprácu a spoluprácu v oblasti vynucovania práva s tretími krajinami, ktoré sa na programe nezúčastňujú.

Akcia 9

Právna a technická expertíza, vrátane štúdií, v oblasti monitorovania a hodnotenia transpozície, vykonávania a vynucovania právnych predpisov v oblasti ochrany spotrebiteľa členskými štátmi, najmä smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu ⁽³⁾ a nariadenia (ES) č. 2006/2004, ako aj vnútroštátnych spotrebiteľských politík. Patrí sem aj vývoj a údržba ľahko a verejne dostupných databáz pre transpozíciu a vykonávanie právnych predpisov Spoločenstva v oblasti ochrany spotrebiteľa.

Akcia 10

Akcie v oblasti informovania, poradenstva a nápravy, ku ktorým patrí:

- 10.1. monitorovanie fungovania alternatívnych postupov riešenia sporov a posudzovanie ich dosahu;
- 10.2. finančné príspevky na spoločné akcie s verejnými alebo neziskovými organizáciami tvoriacimi sieť Spoločenstva, ktoré spotrebiteľom poskytujú informácie a pomoc pri výkone ich práv a zabezpečovaní prístupu k vhodným postupom riešenia sporov (sieť európskych spotrebiteľských centier);
- 10.3. akcie na zlepšenie komunikácie s občanmi EÚ o spotrebiteľských otázkach – najmä v členských štátoch, ktoré k Európskej únii pristúpili 1. mája 2004 alebo neskôr – ku ktorým patria publikácie o otázkach záujmov spotrebiteľskej politiky, poskytovanie informácií on-line a akcie poskytujúce informácie o opatreniach na ochranu spotrebiteľa a o právach spotrebiteľov.

Akcia 11

Akcie zamerané na vzdelávanie spotrebiteľov, ku ktorým patria:

- 11.1. osobitné akcie zamerané na mladých spotrebiteľov, starších spotrebiteľov a zraniteľné skupiny spotrebiteľov so zníženou schopnosťou brániť svoje záujmy a tvorba interaktívnych nástrojov vzdelávania spotrebiteľov;
- 11.2. finančné príspevky na rozvoj integrovaného európskeho magisterského štúdia v odbore spotrebiteľských záležitostí vrátane štipendijných programov pobytov umožňujúcich študentom stráviť najviac šesť mesiacov v inej krajine.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené smernicou 2005/29/ES (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22.

PRÍLOHA II

PRIJÍMATELIA OPRAVNENÍ NA FINANČNÉ PRÍSPEVKY USTANOVENÉ V ČLÁNKU 4

1. Finančné príspevky na akcie uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) sa môžu poskytnúť verejnému orgánu alebo neziskovému subjektu, ktorý transparentným spôsobom určil dotknutý členský štát alebo príslušný orgán a schválila Komisia.
2. Finančné príspevky na akcie uvedené v článku 4 ods. 1 písm. b) sa môžu poskytnúť inštitúciám vyššieho vzdelávania členských štátov alebo tretích krajín zúčastňujúcim sa podľa článku 8, ako je vymedzené v článku 2 rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 2317/2003/ES z 5. decembra 2003, ktorým sa ustanovuje program na zvýšenie kvality vysokoškolského vzdelávania a podporu porozumenia medzi kultúrami prostredníctvom spolupráce s tretími krajinami (Erasmus Mundus) (2004 až 2008) ⁽¹⁾.
3. Finančné príspevky na akcie uvedené v článku 4 ods. 2 písm. a) sa môžu poskytnúť študentom a pedagógom integrovaného európskeho magisterského štúdia v odbore spotrebiteľských záležitostí, ktoré je spolufinancované podľa článku 4 ods. 1 písm. b).
4. Finančné príspevky na akcie uvedené v článku 4 ods. 2 písm. b) sa môžu poskytnúť úradníkom zodpovedným za vynucovanie práva v oblasti ochrany spotrebiteľa uvedeným v nariadení (ES) č. 2006/2004 a smernici 2001/95/ES.
5. Finančné príspevky na akcie uvedené v článku 4 ods. 1 písm. c) sa môžu poskytnúť európskym spotrebiteľským organizáciám, ktoré:
 - a) sú mimovládne, neziskové, nezávislé od priemyselných, obchodných a podnikateľských záujmov alebo iných nezlučiteľných záujmov a hlavným cieľom ich činnosti je podpora a ochrana zdravotných, bezpečnostných a hospodárskych a právnych záujmov spotrebiteľov v Spoločenstve;
 - b) boli poverené zastupovaním záujmov spotrebiteľov na úrovni Spoločenstva vnútroštátnymi spotrebiteľskými organizáciami aspoň polovice členských štátov, ktoré v súlade s vnútroštátnymi predpismi alebo postupmi zastupujú spotrebiteľov a pôsobia na regionálnej alebo vnútroštátnej úrovni, a
 - c) predložili Komisii dostatočné údaje o svojich členoch, vnútorných predpisoch a zdrojoch financovania.
6. Finančné príspevky na akcie uvedené v článku 4 ods. 1 písm. d) sa môžu poskytnúť európskym spotrebiteľským organizáciám, ktoré:
 - a) sú mimovládne, neziskové, nezávislé od priemyselných, obchodných a podnikateľských záujmov alebo iných nezlučiteľných záujmov a hlavným cieľom ich činnosti je zastupovanie záujmov spotrebiteľov pri tvorbe noriem na úrovni Spoločenstva;
 - b) boli aspoň v dvoch tretinách členských štátov poverené zastupovaním záujmov spotrebiteľov na úrovni Spoločenstva:
 - subjektmi, ktoré v súlade s vnútroštátnymi predpismi alebo postupmi zastupujú vnútroštátne spotrebiteľské organizácie v členských štátoch, alebo
 - ak subjekty uvedené v prvej zarážke neexistujú, vnútroštátnymi spotrebiteľskými organizáciami v členských štátoch, ktoré v súlade s vnútroštátnymi predpismi alebo postupmi zastupujú spotrebiteľov a pôsobia na celoštátnej úrovni;
 - c) predložili Komisii dostatočné údaje o svojich členoch, vnútorných predpisoch a zdrojoch financovania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 1.